

Modře označené štítky znamenají,
že není zaplacené předplatné!
Předplatné na jeden rok je
32,90+ 2,10 (GST) = 35 kan. dolarů
Cena 1.41 + 0.09 (GST) = 1.50 dolaru.

Agreement # 40005374/ Registration # 09089

Datum, dokdy jsou
noviny předplacené,
je v pravém horním
rohu štítku!

J Time
Committed
Á délai
convenu

Telefon: 416/530-4222
Fax: 416/530-0069
E-mail: abe@zpravy.ca
abe@satellite1-416.com

ČESKOSLOVENSKÝ ČTRNÁCTIDENÍK - CZECHOSLOVAK BI-WEEKLY

No. 17.

(392.)

Vol. 17.

satellite

1-416

Thursday,

September 13,

2007

Published by ABE, P. O. Box 176, Station „E“, Toronto, Ontario, Canada M6H 4E2

www.satellite1-416.com nebo www.zpravy.org nebo www.zpravy.ca

Jan Svěrák a Jiří Vejdělek na Torontském mezinárodním filmovém festivalu

Letošní festival zaznamenal příliv filmů z východní a střední Evropy. Většina filmů je vyprodána dlouho dopředu a tak člověk doufá, že se mu podaří spatřit některý z filmů maďarské nebo v poslední době vynikající rumunské kinematografie. Hned v úvodu jsme měli možnost vidět ruský snímek *Vypovězení*. Režisér Andrej Zvjagincev natočil v roce 2003 film *Návrat*, který byl něčím mezi alegorií a skutečným příběhem a získal mnoho mezinárodních uznání včetně *Zlatého lva* v Benátkách. Po čtyřech letech přichází s filmem, který navazuje na Andreje Tarkovského. Zvjagincev, podobně jako to dělal Tarkovskij, děj filmu umístil do neznámé země, neznámého města, neznámé vesnice. Ani dobu nelze vysledovat. Jedná se o současnost nebo minulost anebo snad o apokalyptickou budoucnost, kterou připomínají opuštěné ulice a pustá města. Již úvodní záběr člověka, který jede v autě z venkova do města nám sděluje, že se jedná o zraněného člověka. Hlavním hrdinou je však jeho bratr Alex, který mu vytáhne z ruky kulku. Nedovíme se, jak se mu to stalo ani co je v pozadí, zřejmě je zapojen do hazardních her. Neznáme ani zaměstnání obou bratří.

Alex vzápětí odjíždí s Věrou a dětmi na venkov, kde mu Věra oznámí, že čeká další dítě, ale nikoliv s ním. Alex se zhroutí. Konzultuje vše s bratrem Markem, který je představitelem něčeho temného, negativního. Donutí ji k interrupci, při které Věra zemře. Teprve v tento okamžik Alex projeví lítost a žádá o odpuštění. Pohřeb je absurdní. Na opuštěném hřbitově jsou pouze dva bratři, lékař a pop. Žádný obřad. Děti o ničem nevědí, absence příbuzných, jako kdyby se jednalo o tajný obřad. Věra se však do děje opět vrací (podobně jako u Tarkovského v *Solaris*) a hovoří se svým milencem Robertem, o kterém nevíme, jestli je skutečný nebo jestli je to někdo, kdo ztělesňuje zase její představu, rozebírá proč Alex není otcem. Její manžel totiž přestal být sám sebou, odcižil se sobě. Fyzicky byl otcem, ale duchovně byl někde jinde. Člověkem, kterému zmizela duše.

Hledání toho, k čemu jsme na této zemi, se snaží ukázat i italský film *Jedno sto hřebíků* Ermanna Olmiho. V knihovně s krásnými starými manuskripty se stane zločin. Někdo tyto knihy přibije otevřené k podlaze. Jedná se o mladého, velmi vzdělaného teologa, který odchází mezi ty nejchudší a odhazuje vše, co ho svazuje, včetně auta a dokladů. Nechá si pouze nějaké peníze a kreditní kartu. Snaží se žít s venkovany. Vypráví jim příběhy z Bible. V okamžiku, kdy vesničané potřebují peníze na soudní proces, použije kreditní kartu a je objeven policií. K vesničanům se již nikdy nevrátí, ale oni ho očekávají jako spasitele. Na festivalu byl přítomen představitel hlavní postavy Raz Degan, který o režiséru filmu říká, že jeho práce je velice zvláštní. Málokdy se někomu svěří s tím, co dělá a o tomto filmu tvrdí, že je to jeho poslední, čili že to má být něco jako filmová závěť. Připomeňme, že první Olmiho film *Čas se stále nemění*, byl natočen v roce 1959 a jeho hlavní tvůrba je ze šedesátých let, čili je současník velikánů jako Pasolini, Fellini, Antonioni či Bertolucci. Můžeme pozorovat i návrat politického filmu. Se svým

Z FILMU ROMING

dokumentem přišel opět Michael Moore. Vrací se k volbám v roce 2004 v dokumentu *Captain Mike Across America*. Do značné míry se mu podařilo zorganizovat univerzity, kde studenti volili pro demokracii, ale jejich rodiče měli opačný názor. Andrej Někrasov ukazuje zase putinovské Rusko ve filmu *Rebelie - Případ Litviněnko*. Zabývá se nejen smrtí bývalého agenta KGB Alexandra Litviněnka, ale i novinářky Anny Politkovské.

Oficiální katalog uvádí dva české filmy, *Vratné láhve* a *Roming*, a jeden československý film, *Ostře sledované vlaky*. *Roming* je zároveň uveden i jako slovenský a rumunský film, zatímco *Vratné láhve* mají britskou produkci. Trochu rozpačitě na mne působilo, že v seznamu slovenských filmů na festivalu je i výstava digitálních tisků na *Ontario College of Arts and Design* pod názvem *Into the Pixel*.

Den po zahájení festivalu se konalo v Baťově muzeu za přítomnosti manželů Baťových, generálního konzula Richarda Krpače a dalších hostů setkání s oběma režiséry českých filmů. Nejprve jsem tedy požádal o rozhovor Jiřího Vejdělka, který natočil film *Roming*.

ABE: Jak bylo obtížné dostat se do romské problematiky, protože film má vynikající hudbu, hraje tam řada romských herců, ale v hlavních rolích jste se rozhodl pro Mariana Labudu a Bolka Polívku?

JV: V Čechách byla volba romské tematiky poněkud riskantní. Je to podobné riziko jako kdekoliv, když točíte o menšině. Můžete narazit u většinových diváků, ale já jsem nechtěl, aby film působil jako sociální sonda. Šlo mi o to, aby to byla komedie s tímto tématem. Spíše

mne zajímaly obecně lidské věci. Vztah otce a syna. Přátelství mezi muži, kteří se vydávají na cestu. Možná poslední důležitou cestu v životě. Jak já, tak scenárista Marek Epstein jsme studovali tuto tematiku. Měli jsme řadu poradců, sbližovali jsme se s romskou komunitou, abychom trochu nasáli pravdivost atmosféry. Hudba byla od začátku klíčovou součástí filmu. Skládal ji Rom Vojta Lávička. Někdy je složitější rozhodnout jakou romskou hudbu vybrat, protože se jedná o celoevropský fenomén a v každé lokalitě jsou trochu jiné tradice a také i jiná hudba. V tomto filmu není tedy balkánská hudba, jak jsme zvyklí z Kusturicových filmů, ani ten film neměl mít toto zběsilé tempo. Chtěli jsme tento film udělat trochu jinak. Hudba patřila k celému natáčení. Ve filmu hrála totiž spousta romských neherců. Nejen ve filmu, ale i během natáčení se pořád zpívalo a tančilo. Vládla tam naprosto jiná atmosféra než při natáčení běžného filmu.

ABE: Jak byl tento film přijat romskou komunitou?

JV: Ze začátku, když jsme se pokusili oslovit předáky z romské komunity, tak trošku z toho měli strach. Paradoxně se báli toho, že to bude nepravdivá sociální sonda. Ale když pochopili, že to je taková balada, báje o jejich životě, že to má být něco zcela jiného, tak začali spolupracovat a na těch projekcích byli i velice dojatí. Svým způsobem vznikl film, jaký o nich v Čechách ještě natočen nebyl.

ABE: Kde a kdy to bylo točeno?

JV: Bylo to točeno vloni v různých místech České republiky, aby byly ty lokace co možná nejpestřejší. Je to příběh na cestě, takže jsme se hodně stěhovali.

POKRAČOVÁNÍ NA STR. 5

satellite 1-416

Agreement # 40005374/ Registration # 09089

P.P.I.C. Accounts # 1001583

GST Business # 86957 0572 RT0001

Paid in Toronto

CZECHOSLOVAK BI-WEEKLY

published by ABE

P.O. Box 176, Station „E”,

Toronto, Ont. M6H 4E2

Telefon: 416/530-4222

Fax: 011-420/274-770-929

E-mail: abe@zpravy.ca

abe@satellite1-416.com

www.satellite1-416.com

www.zpravy.org

www.zpravy.ca

Česká adresa: ABE/ČIŽINSKÁ

Štefánikova 387, 500 11 Hradec Králové 11

Tel.: 274 777 476 nebo 495 269 285

Fax: 274 770 929

Aleš Březina - redaktor;

Advertising rates: 22.00 per inch/col.

1.65 CDN \$ per line/col.

Předplatné:

v Kanadě \$ 32,90+2,10 = 35,00,

pro ostatní svět CND \$ 50 -, US \$ 45 -

v ČR 600 Kč, na Slovensku 800 SK

PDF elektronicky \$ 22 -

V ČR a na Slovensku 150 Kč (200 SK)

Churches

ČESKÉ A
SLOVENSKÉ
BOHOSLUŽBY
V TORONTĚ

Československý baptistický sbor (Czechoslovak Baptist Church); 200 Annette St., Toronto, Ont. M6P 1P6. Zpívá pěvecký sbor. Každý je srdečně vítán. Začátek nedělních bohoslužeb je v 10:00. Středeční biblická hodina v 19:30 (V létě u Aláčů). Rev. Ján Banko. Tel.: 289/242-0635, Internet: <http://www.csbbaptist.com/>

KITCHENER-WATERLOO: Každou druhou neděli v měsíci v 17:00 - German Gospel Church, 223 Union St.E.

Moravští bratři (Moravian Brothers Church); Bohoslužby pouze anglicky-neděle v 11:00. 7 Glenora Ave. Toronto, On. M6C 3Y2. Tel.: 416/656-8661. Duchovní správce: Rev. Margaret Hassler, Pastor, e-mail mkhassler@yahoo.com

Římsko-katolický kostel sv. Cyrila a Metoda (R.C. Church of St. Cyril and Methodius), 5255 Thornwood Drive, Mississauga, Ont. L4Z 3J3. Slovenská omša: Ne.: 11:00, po a št.: 8:00, út., st. a pá.: 19:00, 1. so 18:00. Anglická: Ne.: 9:00 a so.: 17:00. Farár: M. Verčimák. Tel.: 905/712-1200, fax: 905/712-0974.

Římsko-katolický kostel sv. Václava (R.C. Church of St. Wenceslaus), 496 Gladstone Av., Toronto, Ont. M6H 3H9. Internet: www.katolik.ca. Bohoslužby: neděle v 10:30, pátek 19:00. Duchovní správce: Rev. Libor Švorčík. Tel.: 416/532-5272, fax: (416) 516-5311.

Slovenský evanjelický kostol augsburgského vyznania sv. Pavla (Slovak Evangelical Lutheran Church of St. Paul) 1424 Davenport Rd., Toronto, Ont. M6H 2H8. Tel.: 416/658-9793. Rev. Ladislav Kozák, Bohoslužby: nedel'a: 9:30 (angl.), 10:45 (slovensky).

Slovenský grécko-katolický kostol sv. Marie (Slovak Greek Catholic Church of St. Mary) 257 Shaw St., Toronto, Ont. M6J 2W7. Tel. 416/531-4836. Farár: P. Dolinský. Bohoslužby: 9:00 angl., 10:30 slov.

Luteránský kostol sv. Lukáša, (Lutheran Church of St. Luke), 3200 Bayview Ave. (Bayview a Finch), Toronto. Rev. Dušan Tóth. Bohoslužby: Jednou měsíčně.

Kat. bohoslužby mimo Toronto

Burlington: Holy Sepulchre Cemetery-neděle 15:00 hodin. Streda 18:00. Duch. správce: Pavel Norbert Rouš, St. Adalbert R.C. Mission, 464 Plains Rd. W., Burlington L7T 1H2. Tel/Fax.: (905) 635-5763.

Ottawa: Kostel sv. Leopolda Mandice: (Lyndale a Hirchey): 170 Hinchey Avenue. Nejbližší bohoslužby: 15. září a 20. října 2007 v 17:00.

Kingston: Kaple Newman House, 192 Frontenac Street. Nejbližší bohoslužby: 15. září a 20. října 2007 v 10:00

Montreal: Kaple Loyola High School, 7272 Sherbrooke Street. Nejbližší bohoslužby: 16. září a 21. října 2007 v 11:00.

Vineland: St. Helen's Church R.C. Parish, 4156 Maple Grove Rd.

Farnost sv. Václava v Torontu
srdečně zve na
**SVATOVÁCLAVSKÉ
POSVÍCENÍ**

V SOBOTU 29. ZÁŘÍ - SEPTEMBRA 2007

v kostele sv. Václava
496 Gladstone Avenue
Toronto

PROGRAM:

18.00 hod. Slavná mše svatá

19.30 hod. Večeře

Taneční zábava - hraje hudební skupina Mira Letka

Vstupné:

\$25.00 do 23. září 2007

\$30.00 po 23. září 2007

Doporučená rezervace

Vstupenky po každé bohoslužbě v neděli v kostele
nebo telefonicky: 416/516-1873

Česká televize Nová vize

vysílá v Ontariu vždy v sobotu v 10:00 hodin

opakování v úterý v 7:30 hodin

na stanici OMNI 1 (V Torontu kanál 47/kabel 4, 101 a 804)

E-mail: slepcikovam@sympatico.ca.

Slovenská televize Slovenský svet

vysílá v Ontariu vždy v sobotu v 10:30 hodin

opakování v úterý v 8:00 hodin

na stanici OMNI 1 (V Torontu kanál 47/kabel 4, 101 a 804)

E-mail: katarina@creativepostinc.com

Infomační a imigrační středisko ČSSK

Porady a ověřování dokladů po předchozím zavolání

Poštovní adresa je:

P. O. Box 564, 3044 Bloor St. W., Toronto, On. M8X 2Y8

Tel.: 416/925-2241, fax: 416/925-1940

E-mailové adresy: Ústředí: ustredi@cssk.caTorontská odbočka ČSSK: Toronto@cssk.caWebová adresa ČSSK: www.cssk.ca

Torontská odbočka ČSSK

Telefon: (416) 762-6846

Masaryk Memorial Institute Inc.

450 Scarborough Golf Club Rd., Scarborough, Ont. M1G 1H1

Tel.: (416) 439-4354, Fax: (416) 439-6473

Knihovna na Masaryktownu

Středa: 16:00-21:00, pátek: 16:00-18:00.

Tel.: 416-431-9477

Satellite 1-416 jsou nezávislé noviny reflektující různé názory, které se nemusejí vždy shodovat s názory redaktora těchto novin.

Jsme přesvědčeni, že výměna myšlenek a názorů slouží vzájemnému pochopení a porozumění. Naším úkolem není říkat čtenáři, co si má myslet, ale předat mu informace, z kterých si může udělat svůj vlastní názor.

Přebírání původních článků a informací je možné, pokud se nezmění charakter článku a pokud nebude porušena rovnováha, která se diskusí sleduje.

Všechny články v našich novinách musí být podepsané a autor zodpovídá za správnost údajů v nich uvedených.

We acknowledge the financial support
of the Government of Canada, through the Publication
Assistance Program (PAP) towards our mailing costs.

Canadian
HeritagePatrimoine
canadien

Taking Off The Mask, Coloured Comic,
25" x 25", 2006

Helena Pravda

Inter Alia-Among
Other Things

September 1 - October 28, 2007

Homer Watson House
& Gallery

1754 Old Mill Road

Kitchener, Ontario

N2P 1H7

519-748-4377

www.homerwatson.on.ca

Gallery Hours:

Tuesday—Sunday 12:00—4:30pm

West Zucca Trattoria
Italian Restaurant

2150 Yonge St. v Torontě

South West of Eglinton

416/533-5117

pořádá výstavu

současné tvorby

Hany Mrázové

Acrylic na plátně

Výstava potrvá minimálně
do 20. října 2007

Kalendář

13. 9. (čt) 19:30

Zahajovací koncert: Zemlinského
kvarteto

Kostel sv. Václava
Mozartova společnost

15. 9. (so) 9:45

Výroční výlet do přírody ("hajk")
ČSSK - Guelph a Sokol Kitchener-
Waterloo-Guelph

15. 9. (so) 15:30

Zahájení cvičení žactva
Steeles West Gym Club

15. 9. (so) 18:00

Členská beseda a zápis do cvičení
žactva

Kostel sv. Václava

16. 9. (ne) 17:00

Zemlinského kvarteto
Nokturna na Masaryktownu

20. 9. (čt) 19:30

Československý sokol za hranicemi
Přednáška - Sokol Toronto
Osada sv. Václava

Toto číslo bylo dáno
do tiskárny

11.9.2007 v 2:35

Příští číslo vyjde:

27.9.2007

Vzpomínky na Boženku

Překvapila mě zpráva, že Boženka Matanovičová zemřela, právě 21. srpna 2007. Mám na ní tolik vzpomínek, že bych o ní mohla psát a mluvit do nekonečna.

Po dlouhá leta jsme pracovaly bok po boku v Dámském odboru ČSNS v Torontu. Prožily jsme společně dlouhou řadu Bazarů, programů, schůzí, společenských večerů a zájezdů. Boženka nikdy nic nevynechala a vždy se plně, s velkým elánem, zapojila do všeho! Ať už to byla práce, nebo zábava, Boženka všemu čelila velice energicky a se svým vytříbeným smyslem pro humor.

Jako pokladní Dámského odboru Boženka byla jednou z nejdůležitějších členek našeho pracovního výboru. Dámský odbor během své činnosti přijímal vysoké sumy peněz na dobročinné účely, což bylo vše zásluhou nezištné a radostné práce všech členek. Boženka v tomto smyslu byla vynikající. Udržovala finanční dokumenty, zařizovala posílání peněz do zahraničí a mimo to vše ještě pilně pracovala, pekla, šila, a pletla na Bazar! Podporovala kdejakou naši akci!

Boženka opravdu užívala života. Její život před příchodem do Kanady byl velice pestrý. Ráda zpívala, tancovala, chodila do Sokola a milovala děti. Když jí člověk telefonoval, tak Boženka zvedla sluchátko a její pozdrav byl rozhodně velice originální. Řekla pouze: "I am listening!"

Boženka Matanovičová plně vychutnávala každého dne svého života. Měla velice vyhraněné názory a zásady a těch se držela. To, že všechny děti a zvířata ji milovaly, svědčilo o tom, jakým dobrým člověkem Boženka opravdu byla. Budeme na tebe, Boženko, moc a moc dlouho vzpomínat.

Erica Vieznerová

Tělocvičná jednota

Sokol Toronto

ve své sérii občasných přednášek a diskusí

na sokolskou tematiku

vás zve na přednášku

ČESKOSLOVENSKÝ SOKOL

ZA HRANICEMI

ve čtvrtek 20. září v 19:30 hod.

v salóncu kostela sv. Václava,

496 Gladstone Avenue

Vstup volný!

MOZART SOCIETY IN CANADA
proudly opens the Twenty Fifth Concert Season with a Concert featuring
ZEMLINSKY QUARTET
from PRAGUE
and
JOAQUIN VALDEPENAS, clarinet

PROGRAMME:
F. A. Míča: Quartet in C major
W. A. Mozart: Quartet in C major
(Dissonant) K 465

W. A. Mozart: Clarinet quintet
In A major

When: September 13, 2007 at 7:30 pm
Where: St. Wenceslas Church, 496 Gladstone Avenue, Toronto
(Bloor and Dufferin subway stop)

Tickets: \$ 25.00 at the door or call Dr. M. Krajn
416 499 2716 for reservation (ticket price includes beer or wine)

7. SEZÓNA
2007-2008
*Nocturna
na
Masaryktownu*

Zemlinsky Quartet

smyčcové
kvarteto
z Prahy

Frant. Souček, housle
Petr Strížek, housle
Petr Holman, viola
Vladimír Fortin, cello

Neděle 16. 9. 2007 od 17.00 hodin
Restaurace Praha, Masaryktown, 450 Scarborough Golf Club Rd., Toronto
Vstupné \$20 (studenti \$15). Rezervace u Julie Novotné: 416-439-4354

Paní

Radmila Krátká,

rozená Falckrabová,

narozená 11. listopadu 1931 v obci Bělá, okres Vysoké Mýto, nás náhle opustila po kratší nemoci 25. srpna 2007.

Milovaná, starostlivá a obětavá manželka a matka, kterou jsme měli velice rádi a budeme na ní stále dlouho vzpomínat.

Pokud jí někdo z čtenářů měl možnost poznat, prosíme, aby si na ní také vzpomněl.

Bohumil Krátký
manžel
Pavel Krátký
syn

Czech & Slovak Institutions

České velvyslanectví Czech Embassy

251 Cooper St.
Ottawa, ON K2P 0G2
Tel.: (613) 562-3875
Fax: (613) 562-3878
E-mail: ottawa@embassy.mzv.cz

Slovenské veľvyslanectví Slovak Embassy

50 Rideau Terrace
Ottawa, ON K1M 2A1
Tel.: (613) 749-4442; 749-4450
Obch. zast.: (613) 748-1773
Fax: (613) 748-0699

Český konzulát v Montrealu

Czech Consulate in Montreal
1305 Ouest Avenue des Pines
Montreal, QC H3G 1B2
Tel.: (514) 849-4495
Fax: (514) 849-4117
E-mail: montreal@embassy.mzv.cz

Český konzulát v Torontu

Czech Consulate in Toronto
2 Bloor Street West, Suite 1500
Toronto, ON M4W 3E2
Telefon: 416-972-1476
Fax: 416-972-6991
E-mail: toronto@embassy.mzv.cz

Úřední hod.:

pondělí až pátek 09.00 - 12.00

Honorary consulate of the Czech Republic

Calgary, AB
Honorary Consul: Jaroslav Jelínek
611-71st. Avenue SE.,
Calgary, AB T2H 0S7
Tel.: (403) 269-4924,
fax: (403) 261-3077.
E-mail: jelinek@terramanagement.com.

Vancouver, BC
Honorary Consul: Michael D. Adlem
1055 Dansmuir St., 23 poschodí,
Vancouver, BC V7X 1J1
Tel.: (604) 891-2296,
fax: (604) 683-6498
E-mail: vancouver@honorary.mzv.cz

Winnipeg, MB
Honorary Consul: Wiliam Randa
310-115 Bannatyne Ave.,
Winnipeg, MB, R3B 0R3
Tel.: (204) 942-0981, fax +1 (204) 947-9626
E-mail: winnipeg@honorary.mzv.cz.

Honorary consulates of the Slovak Republic

Calgary, AB:
208 Scenic Glen Place N.W.,
Calgary, AB T3L 1K3.
Tel. and Fax: (403) 239-3543,
Mobil: (403) 540-1668, (403) 399-9982
luzanzotto@shaw.ca
Mr. Ludovit Zanzotto, Honorary Consul
Jurisdiction: Alberta and Saskatchewan

Montreal, QC
22. Place de la Madeleine
Dollard des Ormeaux, Quebec H9B 1W3
Tel.: (514) 421-2972, Mobil: (514) 585-2496
Fax: (514) 421-1583
slovex@sympatico.ca; slovex@slovex.com
Dezider Michaletz, Honorary Consul

Toronto, ON:
1 King Street West, Suite 1202
Toronto, ON M5H 1A2
tel: 416/862-1270 fax: 416/363-3528
michaelm@ontarioclub.com
Michael Martinec, Honorary Consul
Jurisdiction: Province of Ontario

Vancouver, BC:
200-247 Abbott St.
Vancouver, BC V5Z 1E4
Tel. & Fax: (604) 682-0991
www.slovakia.org
Hours: Tuesday 14:00-16:00,
Thursday 10:00 - 12:00
Mr. Stanislav Lišák, Honorary Consul
Jurisdiction: British Columbia

Winnipeg, MB:
B-1106 Henderson Hwy.,
Winnipeg, MB R2G 1L1
Tel/Fax: (204) 947 1728
jkraft@shaw.ca
Mr. Jozef Kiška, Honorary Consul
Jurisdiction: Manitoba

Dr. Petr
Munk
Chiropraktik

1552 Bloor St. W.
Toronto, Ont.

Ordinační
hodiny:
Pondělí-pátek:
10-13 a
15-19.

Tel.: 533-0005

MEDICAL AND RELAXATION
TREATMENTS
MASSAGE THERAPY
HOT STONE TREATMENT

MICHAEL EISNER, RMT,
MASC.

AT

Mind & Body

Lakeshore Village Integrated Medicine

TAKÉ NABÍZÍME
NATUROPATIE, HYPNOTHERAPIE,
SHIATSU, YOGU, QIKONG,
REFLEXOLOGII, REIKI,
AKUPUNKTURU ATD.

NĚKTERÉ SOUKROMÉ POJIŠTOVNÝ

KRYJÍ VYBRANÉ LÉČBY!
2921 Lakeshore Blvd West,
Etobicoke – at Islington Ave.
Tel. 416/823-1165, e-mail
michale@sympatico.ca

Translations

EVA
MESTICOVÁ

Překlady, tlumočení

Autorizovaná překladatelka

E-mail:
emestic@hotmail.com
416/922-8786

Business

ABE

Letáky, brožury, tiskoviny.
Tel.: (416) 530-4222
e-mail: abe@zpravy.ca
P. O. Box 176, Station "E"
Toronto, Ont. M6H 4E2

Canada-Czech Republic
Chamber of Commerce

Kanadsko-česká
obchodní komora

CZECH - NORTH AMERICAN
CHAMBER OF COMMERCE

909 Bay St. # 1006
Toronto, ON M5S 3G2
Tel./Fax: (416) 929-3432
E-mail: trade@ccrcc.net
www.ccrcc.net

Smíšené (po)city

Musím se přiznat, že po sobotním představení, kdy jsem viděl hru Richarda Baera, jsem měl rovněž smíšené pocity. Ne kvůli tomu, jak byla hra odehrána. Petr Kostka s Janou Hlaváčovou byli skvělí a pro Jana Šmída a Pavla Krále to musel být jedinečný zážitek zahrát si s nimi pod vedením skvělého režiséra Ludka Munzara. Bylo to profesionální představení. Hovořilo se o věcech, na kterých záleží. Herci přecházejí z komických scén do příběhů, kdy se vyznávají ze své samoty a najednou je vše vážné. Publikum ztichne a vzápětí se zase směje. S humorem se hovoří o intimních věcech, o sexu stárnoucích lidí. Pravda, opět s jakousi ostýchavostí, aby to přítomní stěhováci nezaselechli, jako kdyby to ani neměli zaslechnout diváci.

Ikdyž budeme sebevětšími neznabohy, jako Herman v této hře, nakonec zde cítíme, že život nekončí smrtí, že lidské vztahy jako je láska, přátelství pokračují. Vzpomněl jsem si na francouzský film *Muž a žena*, kdy hlavní hrdinka, kterou hraje Anouk Aimée, je v podobné situaci a v okamžiku, kdy vstupuje do nového vztahu, váhá a říká Jean Louis Trintignantovi: „Pro mne můj manžel ještě nezemřel!“

Je zde otázka trvalosti lidského vztahu. Ve hře *Smíšené (po)city* jde o dva lidi, kteří prožili svůj život v trvalém vztahu s někým jiným a nyní mají nastoupit do něčeho nového, vrátit se nějakým způsobem zpátky a začít znovu. To se nakonec velice často stává a přísloví praví, že láska kvete v každém věku.

Proč jsem měl tedy smíšené pocity? Asi proto, že je to svět, který odchází. Mizí trvalost lidských vztahů, mění se společnost, instituce manželství. Asi proto, že je to spíš nostalgie za světem, který mizí.

Celé představení jsem si nedovedl nespojit s předchozí besedou na Masaryktownu, kdy herci spolu s režisérem, odpovídali vtipně, ale kriticky na situaci kolem současného divadla, filmu a televize. Jistě, každý má právo na svůj názor a každá generace je hrdá na to, jací byli štramáci a přesto, když se podívám na filmy, které vznikly v letech

1970-1990 a srovnám je s dnešními filmy, tak se musím těch současných tvůrců zastat. Pokud se mi podaří vidět nějaké české divadlo, mladí lidé se snaží pravdivě vyjádřit, co cítí. V Čechách mají skvělý program ČT 2 a každým rokem se objeví několik vynikajících filmů mladých režisérů či režisérek.

Na to vše jsem se zeptal režiséra Ludka Munzara po besedě na Masaryktownu.

ABE: Jste kritický k České televizi, ale druhý program je přece kvalitní, dá se říci, že se jedná o světovou raritu...

LM: Ano, já to vím.

ABE: Ale proč jste to nezmínil?

LM: Asi jsem na to zapomněl, ale ta dvojka je taky okupována určitým druhem lidí a jsou zvláštním způsobem vybíráni. Vemte si Prokopovy *Krásné ztráty*, koho si tam zve. Pak jsou zde lidi, kteří neexistují. To já vím, že televize stojí za prd na celém světě a že na dvojce jsou kvalitní dokumenty z Pražského jara. Televize veřejnoprávní má jednu velikánskou šanci nenapodobovat ty privátní televize, ale jít proti tomu kvalitou. Chci hovořit o literárně-dramatické redakci. To jsou spojené nádoby, kdy jeden nahrává druhému. Já tomu nerozumím, ale už se zase škrtají herci jako za komunistů.

ABE: Jste kritický k mladé generaci, ale každým rokem se objeví několik dobrých filmů. Letos to byl Robert Sedláček s *Pravidly lži*, před časem to byla Michaela Pavlátová s *Nevěrnými hrami*, Alice Nelis natočila několik dobrých filmů. Další skvělá režisérka je Andrea Sedláčková...

LM: Ale já je neznám a oni neznají nás. Tak já nebudu mluvit o něčem, co neznám.

ABE: Ale není to vaše chyba?

LM: Jaká?

ABE: Vždyť ty filmy jsou k dispozici...

LM: Ale já mluvím o tom osobním vztahu. Oni nás jako herce neznávají. Byl jsem na festivalu, kde promítali Kunderův *Žert* a oni kolem mne chodili jako když nejsem. Ale mně to nevádí. Je to jiná skupina, mají na to právo, mají na to nárok a mají svoje herce. O tom jsem mluvil.

ABE: Ale to neznamená, že jsou to

špatné filmy...

LM: Já jsem neřekl, že jsou to špatné filmy. Je to poetika, která je mi vzdálená.

ABE: Není to chyba vaší generace, když třeba Janžurová jako předsedkyně poroty dá hlas pro *Pusinky*?

LM: Ale jí si vybírají, nás ne. Mají jiný vkus, mají na to právo. Je to jiná generace.

ABE: Minulý měsíc zemřeli dva velcí režiséři, Antonioni a Bergman. Myslíte si, že by dnes měli šanci proniknout do povědomí českého diváka?

LM: U určité skupiny lidí ano, ale ten vkus je velmi pokažený.

ABE: Kdo za to může?

LM: Ale já nemám žádnou moc, nemám patent na moudrost. Pouze tvrdím, že je to jiná generace, má právo na svůj názor a prezentuje ho.

ABE: Vidíte tento posun i v jiných sférách umění, například ve výtvarném umění?

LM: Ano, to je zákonité. To není nic nového. Vemte si, jak se chovali třeba k Mikoláši Alšovi, Bohuslavu Martinů atd. atd. Po čase zjistíte, že se hodnoty nedají zničit. Ty vyrostou. Jak je v našich dějinách zvykem, až když někdo umře, tak zjistíme, kdo to byl. To není nic nového v našich dějinách.

Tady je možná důvod mých smíšených pocitů. Generace se mijejí, neznáme se. Přicházím do věku, který se blíží hlavním hrdinům ve zmíněné hře Richarda Baera. Sdělil, že milování v pozdním věku může být krásné je důležité. Stačí to? Jestliže Michaela Pavlátová v *Nevěrných hrách* sděluje, že láska má smysl jen pokud je ve svobodě, je to výpověď, která jde napříč generacemi, ale starší si nedají práci s tím to poslouchat. Ty smíšené pocity jsou z toho, že se neposloucháme a přesto, že jsme viděli dokonalé představení, může se stát a může to být už brzy, že mu málokdo bude rozumět, protože se nenaučíme poslouchat jedni druhé a to, co je podstatné nahradí nezávazné žerty, kterým se budeme smát. Může se to stát, aniž bychom to zpozorovali.

Aleš Březina

JAN ŠMÍD, JANA HLAVÁČOVÁ, PETR KOSTKA A PAVEL KRÁL VE SMÍŠENÝCH (PO)CITECH.

TORONTSKÝ FILMOVÝ FESTIVAL

(POKRAČOVÁNÍ ZE STR. 1)

Trochu nás při tom dostihl ten kočovný duch. Prolínají se zde také dvě roviny, jedna reálná a druhá nereálná.

ABE: Jak byl film přijat médii a publikem?

JV: Na film přišlo poměrně dost lidí. U distributora byla původně obava, že film s touto tematikou je odsouzen k nezdaru, ale pak do toho odvážně šli a nakonec i skutečnost, že se film dostal na tak významný festival jako je torontský je určitým vyznamenáním. Kritika film přijala celkem dobře, přestože byla zaskočena tím, že jsem udělal odbočku od komedie *Účastníci zájezdu*. Narozdíl od předchozího konverzačního filmu, jedná se zde o film vizuální s temperamentní hudbou.

JIŘÍ VEJDELEK

ABE: Do jaké míry na vás měl vliv Alexandar Petrovič s *Nákupčím peří*, či Dušan Hanák a jeho *Růžové sny*?

JV: Tyhle filmy jsem znal, ale *Roming* je přece jen nějakým způsobem jiný. Doufám, že se to podařilo. Navíc oba zmíněné filmy jsou již historií a bylo třeba tuto tematiku natočit znovu. V Čechách zatím tato tematika většinou propadla. Musím však přiznat, že kdysi na škole se mi *Růžové sny* velmi líbily a Kustorica je velikán a klasik, jehož filmy jsou vynikající. Já sám jsem tento příběh pojal zcela

jinak a tak styčné body jsou spíš v tematice než v tom, jak ten film vypadá.

ABE: Proč jste jako dva hlavní představitele vzal herce, kteří nejsou Romové?

JV: U Bolka Polívky je to docela jasné. Ta jeho postava, to není ani Rom, je to takový *bílý Rom*. Je to spíš temperamentní Čech, který chce být Romem. Pana Labudu jsem si vybral proto, že už pár romských rolí hrál. Ta role byla čím dál herecky těžší. Byl jsem s ním domluvený, že budu hledat romského představitele. Aby počkal, kdyby se to nepovedlo. On skutečně počkal a když jsem nikoho nenašel, tak se mi odměnil tímto skvělým výkonem.

Jana Svěráka, který si pozorně prohlédl Baťovo muzeum, jsem se nejprve zeptal, jak se mu zde líbí.

JS: Líbí se mi zde. Tohle vysvětluje, proč české filmy mohou fungovat i jinde. Tak jako lidi po celém světě nosí nějakou obuv, tak v těch filmech, které děláme jsou vždycky nějaké vztahy otec-syn nebo dlouhodobé manželství jako je tomu ve *Vratných láhvích*. To není česká záležitost. To se děje na Sibiři. Tyhle problémy mají tady. To je všude.

ABE: Otec a syn... Pohádáte se vy s vašim otcem?

JS: Ale jo, pohádáme. Ale on je harmonický typ. On nesnáší konflikty. Já nemám důvod mu ubližovat a nějak se do něj pouštět. Je to spíš vyřkávání si problémů. Jeden něco řekne a druhý mu odpoví: „To je ale blbost“. Následuje otázka „Proč?“. Následuje řada odpovědí „protože“, až jeden musí ustoupit.

ABE: Vratné láhve jsou svým způsobem alegorií na to, kdy počítače likvidují lidskou duši...

JS: Je to vůbec alegorie na konzumní společnost, která nastala v Čechách, když jsme vyměnili „tupost totality“ za „tupost konzumu“. Máme ale možnost svobodné volby, že si určité věci nemusíme koupit. Ten, kdo tuto možnost nevyužije, stává se obětí a byl vždycky obětí. Proto se to také odehrává v samoobsluze, protože samoobsluha - supermarket je symbolem konzumního života. Dnes v samoobsluze nenajdete člověka, který by vám odpověděl, jestli je něco dobrého na

dělání bramborových knedlíků. Oni to nevědí. Už tam nepracuje ten někdo, kdo by k tomu měl vztah. Teď už jsou tam jen digitální pípátka a ten táta tam dělá v

JAN SVĚRÁK

okénku, kde se vracejí láhve. V místě, kde může prohodit nějaké lidské slovo. On má čas a rád si s někým povídá. Je to ta odcházející generace. Lidi dnes nemají vztah k tomu, co dělají, ani k tomu, co bylo či co bude. Neexistuje kontinuita a neexistuje vize, což je tragické, ale nejen v české společnosti, ale v celé západní civilizaci.

ABE: Je východisko - tatínek odejde od pokladny do vlaku, ale prostor je stále menší a menší...

JS: Nepřestat a pořád se snažit. Zkrátka nepřestávat a pořád s tím otravovat!

Aleš Březina

Financial

Kursovňi lístek

100 Kč	5,37 CDN \$
100 SK	4,42 CDN \$
1 CDN \$	18,62 Kč
1 CDN \$	22,62 SK
1 US \$	1,06 CDN \$
1 EUR	1,49 CDN \$

Toronto Star - 1. 9. 2007

1 CDN \$	19,25 Kč
1 EURO	27,69 Kč
100 Sk	81,96 Kč
1 US \$	20,30 Kč

CNB- 3. 9. 2007

PRAGUE

FINE FOOD EMPORIUM

CATERING • PRIVATE DINNER PARTIES • ALL DAY BREAKFAST
AUTHENTIC EASTERN EUROPEAN CUISINE SINCE 1988

838 Queen St W Toronto ON M6J 1E4
tel: 416-504-5787 fax: 416-504-5524
catering@theprague.ca www.theprague.ca

SOBOTNÍ VÝUKA ČEŠTINY PRO DĚTI

ZAČÍNÁ ZNOVU A V NOVÉM
V SOBOTU 22.9. 2007

Masarykův ústav s radostí oznamuje, že Masarykova sobotní doplňovací škola češtiny pro děti otevírá v sobotu 22.9. dvě nové třídy, pro děti od 5ti do 12ti let. Součástí výuky s novým vyučovacím programem bude i hudební výchova.

Podzimní semestr končí 5. prosince (12 vyučovacích sobot)
Jarní semestr začíná 12. ledna a končí 15. června
od 9.30 12.00 hod.

JAK REGISTRovat DÍTĚ DO ŠKOLY?

Telefonicky v Masarykově ústavu:

MMI: 416.439.4354

nebo

můžete zapsat své dítě při první vyučovací hodině přímo ve třídě, kterou si vyberete

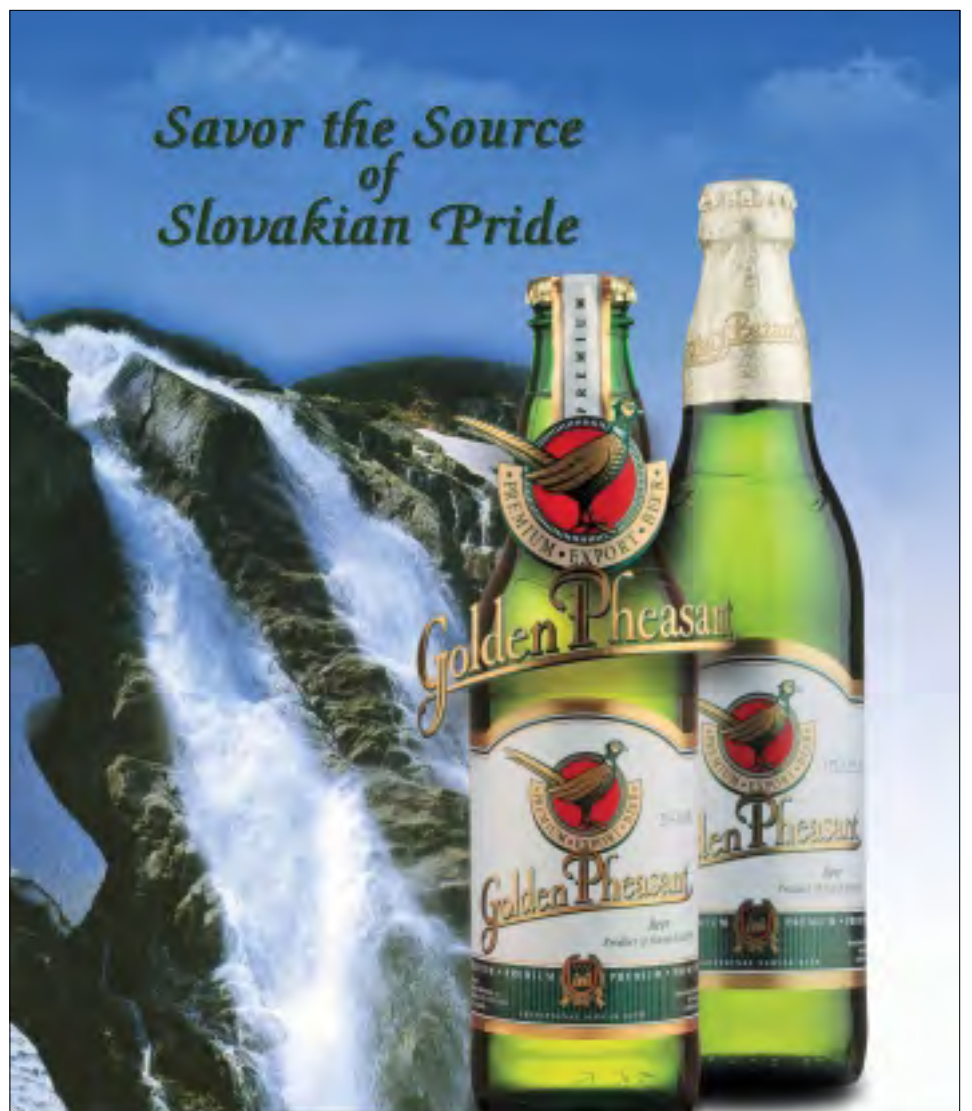
Západní část, Toronto

CZECHOSLOVAK BAPTIST CHURCH
200 Annette St.

Východní část, Toronto

MASARYKTOWN RESIDENCES
450 A Scarborough Golf Club Rd.
- Community Room/3. patro

PODROBNOSTI O VYUČOVÁNÍ A ZÁPISNÉM NA 416.439.4354

Savor the Source
of
Slovakian Pride

ZLATÝ BAŽANT V OBCHODOCH LCBO!

DENNÍ KRONIKA

8.9.2007

Pôvodné filmy sú lepšie ako remaky

Bratislava-sme/Jana Kadlecová-Keď hľadal peniaze na film o Stasi, radili mu: Zmeňte to na komédiu! Ale on nechcel priniesť do kín ďalšiu snímku a lá Good bye, Lenin! Spoločnosť sa na pocit v bruchu. Neklamal ho. Producent nemeckého filmu Životy tých druhých: MAX WIEDEMANN.

Prichádzate na festival Cinematikako úspešný producent filmu Životy tých druhých, ktorý zobrazuje, ako fungovala Stasivo Východnom Nemecku. Očakávali ste, že si odnesie Európsku filmovú cenu aj Oscara za najlepší cudzojazyčný film?

„S cenami sme vôbec nerátali. Úspech sa v tejto oblasti nedá plánovať. A už vôbec nie pri takej náročnej a vážnej téme.“

V Nemecku vládne už dlho pocit ostalgie, smútku za komunistickú NDR. Na tejto vlne sa zviezol aj film Good Bye, Lenin! Neobávali ste sa toho, ako prijme nemecká spoločnosť váš film, ktorý zobrazuje komunistickú éru vážne, s komplikovanými vzťahmi a morálnymi postojmi, ktoré k nej patrili?

„Good Bye, Lenin! sa vyrovnal s témou

komunizmu veľmi elegantne, šarmantne a s humorom. Nám sa zdalo, že už prišiel čas na to, aby sme sa jej venovali aj vážne. No keď sme hľadali finančných partnerov, dostali sme dobrú radu: Urobte z toho komédiu.“

Nezobrali ste si ju k srdcu?

„Tým by sme film znásilnili. Ale taká bola atmosféra - nemecké komédie fungovali, drámy nie.“

Nie je ostalgie v nemeckej spoločnosti, ktorá sa prejavuje aj vo filmoch, nebezpečná?

„Je. Slnecná alej aj Good bye, Lenin! zašli trochu ďalej, keď melancholicky oplakávali staré dobré časy. Taký prístup nie je veľmi oprávnený. No bolo dobré, že sme sa začali približovať tejto téme aspoň na komediálnej úrovni. Možno inak by sme sa k nej nedostali.“

Takže film Životy tých druhých prišiel v správnom čase?

„Áno, pätnásť rokov po zmene nebolo ani príliš skoro, ani príliš neskoro.“

Načasovanie Životov tých druhých nebolo presné len v Nemecku, ale aj v Európe a v Hollywoode. Prečo nám teraz téma tajnej služby Stasi tak rezonuje?

„Je to univerzálny príbeh. Môže zaujať každého, kto má prístup k mocenským štruktúram. Napokon, každý v spoločnosti pracuje v mocenských štruktúrach. Sú tu paralely aj s vývojom v Amerike a téma sa

týka tiež východného bloku. Okrem kritiky systému prináša film aj jednoduché emocionálne posolstvo. Systémový ideológ sa zamiluje do ľudskosti a to je univerzálne.“

Životy tých druhých majú byť znova nakrútené v Hollywoode. Zaujal tamajších tvorcov film aj preto, že téma tajných služieb je v dnešnej Amerike veľmi horúca?

„Áno, je tam teraz aktuálnejšia než hocikedy predtým.“

Hollywoodský remake veľakrát filmu uškodil. Nebojte sa toho, čo z filmu Životy tých druhých zostane?

„Pôvodné filmy sú vždy lepšie než hollywoodske remaky. Ak mám byť celkom úprimný - náš film netreba znova nakrútiť. Je dobrý taký, aký je. Ale tak funguje Hollywood, vždy sa snaží naskočiť a prilepiť na úspech iných filmov.“

Téma vikendového workshopu na Cinematiku je vývoj národných filmov pre medzinárodný trh. Čo poradíte slovenským producentom?

„Slovenský národný trh nepoznám tak dobre, aby som mohol dávať konkrétne rady. Všeobecne platí, že najskôr treba získať renomé doma. Keď chcete spolupracovať so zahraničným producentom, pregoogluje si vás a ak nenájde úspechy na národnom trhu, tak vám bude ťažko dôverovať.“

Dajú sa porovnávať podmienky na produkciu filmov v Nemecku a na Slovensku?

„S dobrým scenárom a dobrými hercami sa aj v ekonomickej slabšej krajine môže produkovať dobrý film. Často netreba obrovské financie. Aj produkcia Životov tých druhých stála menej ako produkcia priemerného nemeckého kinového filmu. Taký film by bol bez problémov produkovaný aj tu.“

Myslíte?

„Áno, talent iste máte, techniku a hercov tiež a na postprodukcii takéhoto filmu naozaj veľa nepotrebujete.“

Pri produkcii filmov si aj na Slovensku vypomáhame zahraničnými koprodukciami. Nie je pre filmové umenie nebezpečné, keď koproducenti presadzujú svoje záujmy a scenár sa začne prispôbovať ich želaniam?

„Samozrejme, čím viac producentov je na lodi, tým viac musíte brať ohľad na tvorivé prania kolegov. Súvisí to s dôverou a so snahou o porozumenie. Ak si každá strana presadzuje svoje, vznikajú europudingy. Snažia sa kultúrne prepojiť európske krajiny, ale pritom chýba im duša. Film musí mať vlastnú tému, dušu a kreatívnu víziu. Tá pochádza od režiséra, nie od producenta. A režisér je, vďaka bohu, spravdla len jeden.“

Bush si v Austrálii pletl organizace i státy

Sidney-právo (roš, CNN)-Šéf Bílého domu měl ve čtvrtek svůj den na scéně Opery v australském Sydney. Salvou smíchu jej odměnily politické špičky Asie a Tichomoří, když si ve své řeči spletl probíhající summit APEC (Rady pro ekonomickou spolupráci Asie a Tichomoří) s vrcholnou schůzkou OPEC (Organizace zemí vyvážejících ropu). „Děkuji, že jste tak vynikajícím hostitelem summitu OPEC,“ řekl Bush už ve třetí větě na adresu australského premiéra Johna Howarda a rychle se opravil „summitu APEC“.

Lapsus se snažil zaretušovat poznámkou, že Howard ho pozval na summit OPEC příští rok. Problém ale je, že ani USA, ani Austrálie nejsou členy této organizace. V témže vystoupení pak Bush zmínil Howardovu návštěvu Iráku a poděkoval za úlohu „rakouských jednotek“ místo australských. I když v angličtině jde o blízce znějící slova (australian - australský a austrian - rakouský), podle agentury AP se prezident očividně spletl.

I na úplný závěr Bush přidal něco k zasmání - vydal se z pódia jinudy, než kudy vedla cesta ke schůdkům.

Dolar poprvé v historii pod dvacet korun českých

Praha-právo/čtk-Česká koruna minulý čtvrtek poprvé v historii pokořila hranici 20 Kč za americký dolar, když se odpoledne obchodovala za 19,98 Kč/USD. Uvedl to server Patria Online. Po 16. hodině pak stála koruna na 20,04 Kč/USD. Důvodem zpevnění koruny byl propad americké měny na světových trzích po zveřejnění dat o trhu práce v USA.

Češi se při domácích pracích příliš nenadrou

Praha-právo/Jiří Vavroň-Většina českých mužů ženám s dětmi s domácími pracemi příliš nepomáhá. Téměř dvě třetiny mužů (60 procent) věnují práci v domácnosti a pro rodinu jednu až dvě hodiny denně, sedmina (14 procent) ženatých mužů nedělá doma vůbec nic. Vyplývá to z průzkumu Sociologického ústavu, který se zabývá rozdělením domácích prací v rodinách s dětmi. „Přitom většina českých žen, které mají rodinu a alespoň jedno dítě, tráví domácími pracemi přes čtyři hodiny denně,“ uvedla autorka výzkumu, socioložka Jana Bierzová.

O něco kratší dobu než Češky věnují domácnosti a domácím pracím Švédky. Více než pět hodin denně doma, na neplacené druhé směně, pracují Italky a Španělky. Američanky pak věnují práci doma (bez péče o děti a nakupování) 19,4 hodiny týdně.

Jen šest procent českých mužů však souhlasí s tím, aby jejich manželka či družka nechodila do práce a plně se věnovala péči o domácnost a rodinu.

Nejoblíbenější činností, kterou muži doma vykonávají, je kupování nákup - na dvacet procent mužů samo nakupuje nebo na nákupy chodí s manželkou (zhruba 50 procent párů).

„Otázkou u samostatně nakupujících mužů je, zda to dělají ze zájmu pomoci, nebo chtějí mít nad nákupy kontrolu, aby žena příliš neutrácela,“ sdělila Právu socioterapeutka Marie Macháčková z Informačního a poradenského centra ROSA.

Společné nákupy naopak podporuje i vznik velkých supermarketů, které umožní odvézt najednou zásoby na celý týden - a k tomu jsou již zapotřebí dva lidé a jedno auto.

Muži přitom mají podle svého vlastního hodnocení o sobě a své účasti poměrně vysoké mínění. Podle svého vlastního hodnocení pomáhají v průměru až dvě hodiny denně a jejich pomoc pro rodinu je významná. Ženy jsou ale jiného názoru - muž do domácích prací občas započítává i starost o svého koníčka - automobil.

Výchova dětí a jejich příprava do školy je rovněž ve většině domácností záležitostí ženy. A to se netýká pouze období, kdy je dítě ve věku kojence, batolete či předškoláka.

Ženy se totiž s dětmi rovněž většinou učí, vyřizují jejich problémy v základní a střední škole. Možná i proto, že jsou často vzdělanější. Ženy se ale starají i o ostatní členy domácnosti včetně rodičů manžela či druha. V tomto případě se čtyřhodinová druhá směna v domácnosti prodlužuje až na devět hodin denně.

V českých rodinách, říká Macháčková, se ale postupně situace mění. Více pomáhat svým manželkám jsou odhodláni především mladí vysokoškoláci.

Vezmeme-li snímek dne naplněný zaměstnáním, činností doma a spánkem, zůstává českému muži v průměru tři hodiny volného času denně. Ženy jsou na tom hůře, volno mají v průměru asi dvě hodiny.

Dav raboval na české ambasádě v Kongu

Praha, Kinshasa-mfd/kop-Na českou ambasádu v konžské Kinshase vtrhlo v pátek několik desítek místních lidí. Začali vystěhovávat vybavení úřadu, některé věci poškodili. Zastavila je až policie.

Rosti Brankovsky

**Broker
Jedinečné služby**

Pro prodej:
analýza trhu, obchodního trendu, místa, příprava domu pro prodej.

Pro kupce:
denní zasílání nabídky e-mailem, osobní prohlídka nemovitostí, finanční asistence.

Jsem tu pro vás!

Sutton Group-Bayview Realty Inc. Brokerage
416 483-8000 - direct 416 443-9268
www.brankovsky.com * e-mail: rosti@brankovsky.com

oprávněný distributor českých filmů uvádí

ZASTŘENÝ HLAS

dramatický detektivní příběh režiséra V. Polesného

situovaný do rodiny s pubertální dívkou, která má často tajemné telefonní hovory s někým, koho rodina nezná. Může jít i o vraha, který před nedávnem zabil její spolužačku. Tak začíná původní detektivka z pražského sídliště, které sousedí s tajemnou oborou u letohrádku Hvězda. Matka má velkou starost o dceru, protože ji pronásledují zlé sny do dneška. Má totiž tajemství, o kterém neví ani její muž: byla totiž v mládí u nich doma na vsi znásilněna a obává se, aby dcera nedopadla stejně.

Hrají: V. Cibulková, M. Etzler, A. Krejčíková, J. Bohdalová, R. Jaškův, V. Udatný, J. Háma, R. Novák a další.

Podporujte legální obchod!
Na základě autorských smluv mnoho nových filmů, TV seriálů a zábavných pořadů dovezla a Vám nabízí výhradně firma:

VIDEO EL CANADA
583 William Street, London, Ont. N6B 3E8
Tel.: (519) 434-9939; Fax: (519) 434-8182
E-mail: video.el@videoelcanada.com
www.videoelcanada.com
http://www.videoelcanada.com

„Vedoucí úřadu se spojil s konzulským ministrem zahraničních věcí a požádal o pomoc. Policie dorazila asi za hodinu a rabování ustalo,“ řekla včera mluvčí ministerstva zahraničí Zuzana Opletalová.

Pracovníci úřadu jsou podle ní v pořádku. „Mohu potvrdit, že ani mně, ani druhému zaměstnanci ambasády, kteří jsme u toho byli, se nic nestalo,“ řekl MF DNES chargé d'affaires Jan Czerný.

10.9.2007

Palko chce za hlavu štátu Hrušovského

BRATISLAVA- sme/ Poslanec KDH Vladimír Palko by rád videl ako kandidáta na prezidenta svojho nedávneho rivala zo súboja o predsednícky post Pavla Hrušovského.

Líder KDH by spíňal jeho predstavy o prezidentskom kandidátovi - ochraňuje nenarodený ľudský život, rodinu v kresťanskom zmysle a vyznáva princíp výhrady vo svedomí. Ďalšími Palkovými kandidátmi sú eurokomisár Ján Figel, primátor Bratislavy Andrej Ďurkovský a europoslankyňa Anna Záborská. Všetci sú členmi KDH.

Hrušovský o Palkovej iniciatíve vopred nevedel. Vedenie KDH sa pritom cez týždeň dohodlo, že ho bude o svojich návrhoch informovať. Hrušovský kandidatúru neodmieta. „Každý jeden zodpovedný politik rozmyšľa o všetkom, aj o voľbe prezidenta republiky,“ povedal v diskusnej relácii televízie Markíza *Na telo*. Hovorí, že Slovensko si konečne zaslúži prezidenta - nekomunistu.

Politológ Grigorij Mesežnikov hovorí, že Palkovi môže ísť o snahu zmierniť vnútrostranícke napätie. K tomu by podľa neho prišlo, ak by sa Hrušovský rozhodol kandidovať a zhodlo by sa na ňom celé KDH. Mesežnikov však nevyklučuje, že môže ísť len o to, že od Hrušovského ako kandidáta sa bude očakávať, že sa vzdá postu predsedu hnutia.

Opozícia sa chystá rokovať o spoločnom kandidátovi na jeseň, SDKÚ bude zrejme trvať na svojom kandidátovi.

Podporu predsedu KDH včera nevyhlásil líder SNS Ján Slotá. Jeho zvolenie však nevidí reálne. Navrhnutí niekoho na funkciu prezidenta bez toho, že by dotýčny nemal aspoň 50-percentnú šancu, považuje za „zákernosť“.

Sociológ Pavel Haulík hovorí, že ani podpora SNS nemôže Hrušovskému pomôcť. „Voliči SNS nečakajú na to, čo im poradí Slotá.“ Skôr sú za súčasného prezidenta Ivana Gašparoviča, ktorého SNS oficiálne ako kandidáta odmieta.

Šéfdirigent filharmonie nečekaně odstoupil

Praha-mfd/VĚRA DRÁPELOVÁ-Česká filharmonie zůstala bez šéfdirigenta. Jedenasedmdesátiletý Zdeněk Mácal se v sobotu nečekaně rozhodl složit funkci. Zrovna byl s filharmonií v Rakousku. „Po zkoušce nám sdělil, že to bude náš poslední koncert s ním,“ uvedl zdroj z orchestru, který chce zůstat v anonymitě. Mácal vysvětlil hudebníkům svůj odchod neshodami uvnitř i mimo filharmonii.

Ředitel České filharmonie Václav Riedlbauch přes svého poradce Daniela Sobotky potvrdil, že Mácal svoje působení u orchestru skutečně ukončil. Důvody jsou podle něho jiné: „Impulzem byly špatné novinové kritiky na jeho nedávné výkony.“

Mácal je třetím porevolučním šéfdirigentem filharmonie, který předčasně odstoupil. Před ním to byli

Gerd Albrecht a Jiří Bělohlávek. Včera se ho nedařilo zastihnout, nevlastní mobilní telefon.

Šéfdirigent České filharmonie Zdeněk Mácal se cítí dotčen špatnými kritikami. Proto orchestru sdělil, že odstupuje z funkce. Podle některých názorů to však není hlavní důvod. Je pravda, že ohlasy na první koncerty letošní sezony pod Mácalovou taktovkou byly rozpačité. „Provedení nepůsobilo dojmem zvláštní propracovanosti ani výrazného pojetí a skladba se rozpadala na sérii nesouvislých epizod,“ napsaly Lidové noviny o Sukově Zrání, které zaznělo na koncertě 5. září. Na druhou stranu se Mácalovi v minulých letech dostávalo i příznivého hodnocení.

Z orchestru však prosakují informace, že kritiky byly pouze poslední a ne tou nejdůležitější kapkou. Za Mácalovým odchodem z funkce jsou prý především kompetenční spory s managementem orchestru, především s ředitelem Václavem Riedlbauchem. Ten slíbil MF DNES vyjádření, později však už nebral mobil. Ústy svého poradce Daniela Sobotky však jakékoli neshody odmítl. „Jsou to spekulace, které nelze potvrdit. Pan ředitel s panem šéfdirigentem teď především bude dál jednat, musí se vyřešit například smluvní závazky,“ uvedl Sobotka. Jedenasedmdesátiletému exilovému dirigentovi Mácalovi, který do čela České filharmonie nastoupil před čtyřmi lety, běží poslední sezona. Smlouva mu vyprší příští rok, poté měl jako šéfdirigent skončit. Počítalo se nicméně s tím, že bude s orchestrem nadále spolupracovat. Jako důvod odchodu z funkce tehdy uváděl únavu z četných zahraničních zájezdů.

Někteří hudebníci nicméně věří, že gesto emocionálně založeného Mácala není konečné. „Snad ještě dojde k jednání a možná si to pan šéf rozmyslí,“ doufá koncertní mistr Miroslav Vilímec. Podle něj bylo Mácalovo povolání do čela orchestru prospěšné. „Je dobře, že tady byl,“ prohlásil.

TO BE SEEN PROMOTIONS

T-SHIRT SPECIAL

Cena včetně jednobarevného tištěného loga

Bílá
Šedá
Ostatní barvy

Lucie Sedlakova
20 Leslie St. Unit 208
416-466-0012
www.tobeseen.ca

Specializujeme se na:

- Firemní oděvy
- Propagační předměty
- Strojové vyšívání
- Tisk

Ceny jsou založené na 36 ks.
Tiskneme menší i větší množství.

Grafika a nastavení EXTRA

E-MAIL GRAPHICS TO: INFO@TOBEESEN.CA

Quality . On Time
Every Time
Without Error

STAROPRAMEN V ZÁPADNÍM TORONTU!

Fiddler's Dell Bar & Grill

Since 1954

Licensed under L.L.B.O.

Joe Karol
(416)767-8882

781 Annette Street
Toronto, Ontario M6S 2E4

KRATŠÍ JMÉNO, VÍCE MÍSTA!

www.tct-ltd.com

INTERNATIONAL FREIGHT FORWARDERS

Trans-Com Transport je nyní TCT

Změnili jsme lokalitu, abychom mohli nabídnout kvalitnější služby!

- Skladovací prostory činí 55,000 čtverečních stop
- Blízko mezinárodního letiště Pearson v Torontě
- Snadný přístup ke všem dálnicím
- Bezplatná telefonní linka zůstává **1-800-354-9046**

Najdete nás: 1260 Kamato Road, Mississauga, Ontario, Canada, L4W 1Y1
info@tct-ltd.com • www.tct-ltd.com • Tel: 905-361-2743 • Fax: 905-361-2753

TORONTO • PRAHA • OTTAWA • MONTRÉAL • BUFFALO • CHICAGO • ATLANTA

- TCT týdně přepravuje zboží mezi Severní Amerikou, střední a východní Evropou, s možností distribuce po celé Evropě, Kanadě a USA.
- Přepravujeme veškeré typy a velikosti nákladů – od špendlíků až po nákladní vozy – včetně automobilů, domácího vybavení, výstavních a technických materiálů.
- Celní sklady v Torontě a Praze slouží jako distribuční střediska pro celou Evropu a Severní Ameriku.
- Naše letecké oddělení v Praze provádí proclení a distribuci.
- Máme více než 25 let zkušeností v mezinárodní námořní, letecké, silniční i železniční přepravě.

Americký průzkum: pro radar jen třetina Čechů

PRAHA - právo/(zr, ČTK)-V Česku převažují odpůrci amerického protiraketového radaru.

Na svém území ho nechce padesát jedna procent lidí, opačně uvažuje asi třetina Čechů a zhruba desetina neví, ukázal srpnový průzkum americké společnosti Opinion Research Corporation (ORC).

Průzkum, který získala ČTK, nechala vypracovat americká nezisková organizace Missile Defense Advocacy Alliance (MDAA). Ta podporuje myšlenku protiraketových systémů.

„Tendence, které výzkum ukazuje, už ukazovaly i předchozí výzkumy. Nevidím velké překvapení,“ komentoval výsledky na dotaz ČTK ředitel STEM Jan Hartl.

Poslední české průzkumy hovořily o tom,

že radar u Mísova na Plzeňsku odmítá víc než polovina až dvě třetiny lidí.

Prezident MDAA Riki Ellison míní, že mezi občany není o věci dost informací. Ti, co se zajímají více, podle Ellisona a Hartla radar více podporují.

Firma ORC oslovila telefonem asi tisíc Čechů, statistická chyba výzkumu činí tři procenta. Podle ORC si většina lidí (57 procent) nemyslí, že by radar zemi přinesl větší bezpečnost. Lidé též většinou nepovažují radarovou základnu za důležitou pro Českou republiku. Důležitá připadá třetině.

Podle průzkumu jen každý pátý Čech uvedl, že je dobře obeznámen s českým zapojením do rozhovorů o radaru.

Jednání s Američany jsou však důvěrná a z jejich průběhu zatím proniklo jen málo informací.

Třebaže celkový postoj veřejnosti je spíš odmítavý, 58 procent dotázaných se podle ORC vyslovilo pro další jednání o umístění základny, i když je proti tomu Moskva.

O přístupu Ruska i prezidenta Vladimira Putina je informována velká většina lidí (81 procent) a 65 procent říká, že to nijak neovlivňuje jejich názor na raketovou obranu, uvádí ORC.

Že je pro Česko dostatečnou zárukou bezpečnosti NATO, si myslí 49 procent lidí, opačný názor sdílí 35 procent. ORC konstatuje, že radar by posílil NATO podle 48 dotazovaných lidí.

Podle 54 procent dotazovaných nepředstavuje Írán hrozbu pro Českou republiku, 49 procent Čechů považuje Írán za nebezpečný pro Evropu, uvedla ORC.

ORC byla založena v roce 1938, sídlí v USA a provádí průzkumy a konzultace v

mezinárodním měřítku. Spolupracuje například se zpravodajskou stanicí CNN.

Nezisková organizace MDAA vznikla na podporu protiraketových systémů, které mají chránit před útoky. Podnětem pro její vznik byly teroristické útoky na USA 11. září 2001.

11.9.2009

Neonacisti žijí aj v Izraeli

Tel Aviv-sme/Jana Shemesh-Osem zadržaných mladíkov nebudú môcť obviň z neonacizmu, pretože ten paradoxne nie je v Izraeli trestný. Sú skazení od kosti alebo sú len „obete“ väčšinovej spoločnosti, ktorá sa na imigrantov pozerá cez prsty? Pýta sa Izrael po tom, čo policajti zatkli v Petach Tikva ôsmich neonacistov.

Všetci pochádzajú z bývalého Sovietskeho zväzu. Práve tento fakt a ich pochybný vzťah k všetkému židovskému vyprovokoval niektorých izraelských politikov k tomu, aby začali hovoriť o zmene zákona zaručujúceho právo na návrat.

Podľa neho sa každý, kto vie preukázať aspoň jedného židovského starého rodiča, môže stať občanom Izraela. Teda aj ten, čo o židovstve nič nevie, necíti sa byť Židom a dokonca Židov nenávidí. Tak ako neonacisti z Petach Tikva.

Izraelská polícia tvrdí, že v židovskom štáte žije niekoľko desiatok neonacistov. Tí sa podobne ako dolapení mladíci „zabávajú“ brutálnym bitím a ponižovaním zahraničných robotníkov, drogovu závislých, homosexuálov, bezdomovcov a nábožných židov.

Zo svojich akcií si vyrábajú „klipy“ a zveľňujú ich na internete. Policajti sľúbili, že ich čoskoro odhalia. Pomôcť by im mali aj údaje z počítačov, ktoré zhabali v domoch ôsmich neonacistov. Po tejto bunke išli policajti rok od momentu, keď zdevastovala synagógu. Jej nezrealizovaným plánom bolo osláviť narodeniny Adolfa Hitlera v múzeu obetí holokaustu Jad Vašem.

Líder skupiny potetovaný neonacistickými symbolmi a prezývaný Eli pri zatýkaní povedal, že je nacista a bude ním, až kým „ich všetkých nepozabíja“.

Jeho matka, podobne ako niektoré imigrantské organizácie naznačuje, že Eli je len „obeťou“ systému, ktorý diskriminuje imigrantov. Hlavne tých z bývalého Sovietskeho zväzu.

Politici zase vyzývajú, aby ľudia nesúdili všetkých podľa jednej skupiny. V Izraeli je milión Rusov, tisíce z nich patria medzi elitných hudobníkov, lekárov, vedcov.

Desaťtisíce zase žijú na periférii a pracujú na zle platených miestach. Údajne aj preto, že sa odmietajú viac integrovať do spoločnosti.

Eli nemá vzdelanie, lebo ako tvrdí jeho matka, keď ho v škole pobodali Arabi, polícia s tým nič neurobila. Zalman Giličinsky z organizácie Damir, ktorá pomáha obetiam antisemitizmu, povedal pre denník Haarec, že takéto vysvetlenie neobstojí.

„Aj advokát neonacistu, čo pobodal deväť ľudí v moskovskej synagóge, ho bránil ako nešťastnú osobu vyrastajúcu v kultúrnom vákuu.“

Mladíkov paradoxne nebudú môcť obviň z neonacizmu (za - to im hrozí obvinenie z rasizmu či ťažkého ublíženia na zdraví), lebo ten v Izraeli nie je trestný, keďže nikto nepredpokladal, že sa raz v židovskom štáte objaví.

*Special Sales
to Prague and Europe!*

Certain black out periods in effect!

*For the best price
please contact
your travel agent!*

www.czechairlines.com

CSA **CZECH AIRLINES** SKYTEAM

At home in the skies

Josef Lněnička: Dubové palice

Přímo před mýma očima se odvíjel znenadání příběh dvou mladých lidí. Nebyli první ani poslední. Začalo to tím, že mi byl přidělen byt od závodu, ve kterém pracoval i muž jménem Zdeněk. Oba jsme dostali byt ve stejném domě, takže jsme se stali sousedy. Zdeněk měl dceru a syna a manželka byla zaměstnána ve škole.

V protějším domě bydleli Slavíkoví. Otec, jako mnoho jiných pracoval v dolech, dva synové také, dvě dcery v továrně. Starší syn byl zedník, ale stavebnictví stagnovalo, tak šel do jámy.

Rodiny Zdeňka a Slavíkoví se mnoho let přátelili a přáli si, aby si Zdeňkova dcera Blanka jednou vzala mladšího Slavíkova syna Vládu za manžela. Dávali je dohromady již od školních let.

Dolování si velmi často vybírá svoji daň na životech. Zdejší doly nebyly výjimkou. V šachtách byly pohřbeny nadějně životy. Jednoho dne byl otec Slavík zavalen horninou. Zaslouhou kamarádů horníků a včasným zásahem se jim ho podařilo vyprostit. Léčil se delší čas, ale zůstaly trvalé následky. Žádal od závodu náhradu. Jednání se vleкло, až konečný výrok zněl: *Odškodnění se zamítá. Nepřísluší, mu. Úraz si zavínil vlastní neopatrností.*

Jako sousedé jsme se znali a zdravili se, prohodili několik slov při náhodném setkání.

Když dostal do ruky výrok o své vině, přišel mě navštívit a svěřit se mi, co se stalo. Zaujala mě jeho věc tak, že jsem mu ihned sepsal žalobu na závod k okresnímu soudu. Sám jsem prožil podobnou záležitost s tímto závodem. Slavík žalobu přečetl a bez váhání podepsal.

Netrvalo dlouho a bylo stanoveno soudní jednání. Jako přisedící byl u soudu horník a soud vynesl rozsudek. Vina zcela spočívá na správě závodu, je za zaměstnance zodpovědný. Soud po provedeném šetření uložil závodu zaplatit odškodné, úslou mzdu, doplácet mzdu až do výše původního výdělků, částečný invalidní důchod, snížení daně ze mzdy.

Doly zaplatily, ale konec ještě nebyl. Druhý syn Slavíka nastoupil do učení za horníka. Vláda byl chválen mistry, měl velmi dobrý prospěch v praxi i teorii. V druhém roce učení se mu stal v jámě úraz a z nemocnice přišla informace, že má pohmožděnou i pánevní kost a že pravděpodobně zůstane invalidou. Rodina Slavíkova správu přijala s pokorou. Zato matka Blanky se ihned nechala slyšet, že jejich dcera si invalidu nevezme a dokonce, že nesmí...

Blanka ale prohlásila, že si ho vezme, třeba jako invalidu na vozíku. Matka na ta slova reagovala velice ostře. Ať si tedy sbalí svoje věci a opustí byt. Ona v tom případě dceru nezná. Nastal otevřený konflikt mezi rodinami. Došel ták daleko, že celé město se mělo čím bavit.

Blanka meta útulek u Slavíků. Což byla koruna všeho. Organismus Slavíkova syna překonal krizi a uzdravil se, i když s nepatrnými následky. Snoubenci mě požádali, zda bych jim nešel za svědka a uvedl nevěstu k oltáři. Blančiny rodiče se totiž s nimi odmítali nejen setkat, ale i mluvit. Celá hornická obec se snoubenci sympatizovala. Provedli sbírku na svatební dary. Musím říci, že se toho sešlo požehnaně.

Já jsem však cítil, že je v tom čertovo kopýtko. Bylo to na truc těm dubovejm palicím - rodičům Blanky.

Nepočítal jsem zúčastnit se svatby. Myslím jsem si, že si snoubenci najdou místo mne náhradního svědka, ale těsně před svatbou jsem je potkal na ulici a Blanka mě znova žádala, abych ji uvedl do obřadní síně. Nakonec jsem souhlasil.

Ohned poté mě potkala Blančina matka. Viděla nás, jak mluví s Blankou a Vládou a ptala se, proč se do té záležitosti pletu. O ničím nechtěla slyšet. Přišel den svatby.

Celé hornické sídliště přišlo před naše domy a přáli novomanželům mnoho štěstí. Jen v

bytě Blančiny rodičů nikdo nebyl doma: byly stažené rolety.

V městské síni starobylého českého města Dvora Králové byl uzavřen sňatek; nevěstě jsem zastupoval jejího otce. O hostině si v jedné chvíli ke mně přisedli otec Slavík, a jeho syn Josef. Začali poněkud nevšední rozhovor;

„Slyšeli jsme, že chceš pod kapličkou stavět. Máš prý nějaký typ z pobytu ve Švýcarech. Víš, že jsem zedník, mohli bychom něco podniknout. Rád bych to pro tebe udělal. Pomohl jsi tátovi k důchodu a odškodnému. Bylo by to za to.“ Dohodli jsme se, že mu přenechám jednu garáž a on provede hrubou stavbu a vnitřní omítky. Svému slovu dostal a já též.

Blančin manžel nemohl na šachtě pracovat a k doučení na horníka mu scházelo několik měsíců. Situace byla dost těžká. Rozhodl jsem se, že se o něco pokusím. Požádal jsem našeho ředitele o rozhovor. Přijal mě a já ho seznámil s případem novomanželů. Měl jsem úspěch, závod právě dostavoval čtyři rodinné domky nedaleko mého pracoviště a chtěl je přidělit zaměstnancům. Ředitel závodu rozhodl dát Vládovi zaměstnání a přidělit domek. Dostalo se jim odměny za to, že se nevzdali. Blanka by si vzala i invalidu a Vláda ji pomohl vyrovnat se s tvrdohlavostí jejích rodičů. Získali pěkný domek, který spláceli formou nájemného a závazku, že Vláda setrvá v závodě 10 let. Okolo domku byla pěkná zahrádka plná květin a brzy v ní pobíhaly dvě děti.

PORTRÉTY, KRESBY, OLEJOMALBY, KOLÁŽE

Tammy

MARIA GABÁNKOVÁ

TEL.: (416) 535-8063; FAX (416) 530-0069

www.paintinggalleries.net

e-mail: gabankova@paintinggalleries.net

Petr Chudožilov: Ztráta identity

Moje paměť si počíná stejně jankovitě jako starý vojenský kůň, který po celou aktivní službu tahal buben u posádkové kapely; uslyší-li známou melodii, okamžitě začne pochodovat do taktu bříkajících činel. Tak například: Lidové noviny přinesly zprávu České tiskové kanceláře, podle níž prezident Václav Klaus při květnových oslavách 61. výročí ukončení války povýšil do generálských hodností osm důstojníků. Vysokého postu generála se tak domohl také ředitel úřadu pro zahraniční styky a informace Karel Randák, který - cituji doslova - *se kvůli utajení při ceremoniálu maskoval vousem a brýlemi.*

Poněvadž kromě nadání pamatovat si blbosti do nejmenších detailů jsem postižen také chorobnou představitostí, uviděl jsem svým duchovním zrakem hned několik variant okolností, za nichž změna podoby proběhla. Vysoký státní úředník si cestou na Hrad, ukryt záclonkami služebního auta, přilepí falešnou bradu a nasadí černé brejle. „Je to dobrý, pane Josef?“ vyptává se budoucí generál šoféra. „Světový, šéfe!“ odpoví řidič, když si ve zpětném zrcátku prohlédne svého představeného, „teď by vás nepoznala ani vlastní maminka.“ Nebo si Randák umělý knírek nasadil až na hradním záchodku těsně před slavnostním aktem? Taky je možné, že ředitel této důležité firmy si z důvodu státních zájmů trpělivě nechal narůst pravé vousy, aniž by po dobu několika týdnů opustil kancelář, a brýle si dal naordinovat odborným očním lékařem, aby se pak v nové hodnosti vrátil ke staré podobě.

Buď jak buď, se změnou vlastní identity si člověk nemá pohrávat, byť by ho k tomu zavazovaly vyšší společenské zájmy. Mám v tom směru několik vlastních zkušeností. Pravidelného a pozorného posluchače mých rozhlasových sobotních fejetonů asi příliš nepřekvapí, že jsem je nasbíral v šedesátých letech minulého století. Jednoho dávného deštivého podvečera jsem se jen tak coural po Starém Městě Pražském. Z holičské officíny v pasáži *U Kočků* v Karlově ulici vykoukli dva pánové v bílých pláštích.

„Račte vstoupit do té boudy, podívat se na velbloudy!“ prohodil starší z nich a žertovně zacvakal nůžkami. Jmenoval se *pan Hofer*, jeho druh v holičské zbrani nesl jméno *pan Imber*. Zdvouřile, ale s profesionální naléhavostí mě přesvědčili, že můj účes není ideální. „Vzadu máte placatou hlavu,“ rozhodl *pan Hofer*, „to se musí přikrejt.“ „Vepředu naopak ubereme, abysme prodloužili to nízký neandrtálský čelo!“ těšil se *pan Imber*. Když dokončili architektonicky odvážné dílo - hřebíkovitě rovné vlasy mi dokonce nakadeřili rozpálenou kulmou - nebyl jsem k poznání. Těšilo mě to.

Ke Kočkům jsem chodil léta. Dá se říci, že jsme se spřátelili. Z neznámých důvodů mě titulovali *pane inženýre* a nenechali si vymluvit, že nejsem nositelem akademického titulu. Ke své tehdejší profesi jsem se nepřiznal. Kdyby věděli, že jsem od novin, už bych nic neuslyšel, a že se tam povídaly věci! K pravidelným návštěvníkům officíny náležel nenápadný stařec, jemuž se podařilo přežít dvacet let sovětského gulagu. Sedával zde nedostudovaný kněz, několikrát odsouzený za ilegální pěstování skautingu, tudíž proběhla dcera důstojníka, pověřeného na generálním štábu správou týlu. Pánové *Hofer* a *Imber* rozmlouvali se zákaznictvem o běhu života nenápadně, avšak vytrvale. Kdyby se byli věnovali špiónskému povolání, věděli by časem úplně všechno.

Jednou jsem tam potkal spolužáka z gymnázia. Pozdravil jsem ho srdečně, ale on mě nepoznal. „Chudožilov nebyl kudrnatěj,“ pravil odmítavě. Když uslyšel, že holiči mě titulují *pane inženýre*, studeně se usmál. „Chudožilov měl z matematiky, fyziky a chemie vždycky nejhorší známky ve třídě. Nikdy by se nemohl stát inženýrem?“ prohlásil a už se se mnou nebavil. A tak mě nakonec napadá: byl to vůbec ředitel Karel Randák, onen muž s falešnou bradou a krycích brýlích, jehož prezident povýšil do hodnosti generála?

3.6.2006

Psáno pro ČRO 6. Otištěno s vědomím autora.

Italské prázdniny

Do Říma jak domů, sedíme u Pantheonu

Sedíme první den v Římě na renesančním náměstíčku *Piazza della Rotonda*; židle otočené směrem k monumentálnímu sloupovému průčelí *Pantheonu*, šumící fontána ozdobená žulovým egyptským obeliskem nalevo a průčelí McDonaldu, zvoucího na svačinku, na horním konci náměstíčka. Fenomenální směs antiky, renesance a moderny na prostoru jako dlaň. Srkali jsme kávu a Eva mi dávala lekci z antiky, o vzniku a historii tohoto překrásného, trvanlivého pomníku starořímskému umu. Návrh tohoto válce z betonu, zastřešeného kopulí větší než na Sv. Petru, dělal sám císař Hadrián. Jen pomýšlení, že Hadrián, ten skvělý administrátor, dělal i do architektury, vrhá stín na dnešní mocnáře. Pantheon převzala církev jako kostel *Santa Maria*

dei Martiri v 7. století a proto nezchátral a dochoval se nám, skoro jako nový, jen bez omítky a bronzu (ten si přec jen církev pobrala).

Pozorují houfy turistů. Turisty, jako vojáky, lze poznat v davu snadno: jsou ověšeni kamerami a zaznamenávají v digitálním formátu, kde byli a kde jsou. Cvakání a vrčení kamer je znakem moderní turistiky. Ovšem, z vlastní zkušenosti vím, že je mnohem snadnější něco vyfotit než najít zájemce o fotodokumentaci. Napadlo mě, jak snadné je cestovat do Říma letadlem a jak poutníci ještě před sto padesáti léty se drali přes Alpy, ti bohatší byli nesení, vlečení na saních či vezení v kočárech. Ti chudší putovali pěšky a mnozí nedošli, zavaleni lavinou či sežránými vlky. Jak silná musela být touha navštívit *Věčné město*?! V transatlantickém letadle bylo teplo,

útluno a promítali film s překladem do mnoha jazyků. Letušky roznášely jídlo a myslel jsem na moderní současnost, která nám to vše umožnila. V duchu jsem jí velebil, ačkoliv jí mnozí spílají.

Pojídali jsme obložené housky v té půvabné kavárně před *Pantheonem* a oslovila nás mladá žebračka s nataženou dlaní. Podal jsem jí talířek s obloženou houskou a ona zavrtěla odmítavě hlavou a řekla: „Money, money.“ Chtěla jen peníze. Teď jsem zase zavrtěl hlavou já a ona poodešla k druhému stolu. „I žebráci se zmodernizovali,“ řekl jsem Evě. „Z hlady určitě nežebra.“

Turisté odcházeli a noví přicházeli, kamery cvakaly a vrčely. Odhaduji, že za tu hodinku před *Pantheonem* jsme byli nafoceni nebo nafilmováni aspoň stokrát. Odešli jsme od Pantheonu směrem k Vatikánu, což jest, podle Evy, vlastně pokračováním starořímské slávy.

Pátek, máme v Římě svátek

Nadělal jsem si za poslední roky dost zlé krve mezi kumpány, když jsem na povzdech 'nemám čas' odseknul slovy 'hodně ho strávíš koukáním na televizi'. Každý napadený se počal bránit a já vytáhl z kapsy výsledek průzkumu využití času a poukazoval na osmadvacet hodin týdně. Ovšem, zatím jsem nenašel nikoho, kdo by statečně připustil, že tráví čtyři hodiny denně u televize.

Zde v Římě je zase vidět další důvod nedostatku času - turisté spí celé dopoledne. Jak jinak si mám vysvětlit, že u *Kolosea* byl v osm ráno jen houf uklízečů? Jak jinak si vysvětlit, že na *Foru Romanu* jsme v devět ráno prakticky nepotkali živou duši? Obcházel jsem památníky klasické slávy nerušení, od

Saturnova chrámu (který melouchařil jako státní pokladna) až po *Praetorium*, kam rozezení občané přinášeli své civilní pře a jehož dva tisíce let staré bronzové dveře vypadají docela zachovalé, včetně fungujícího zámku. V poledne, když slunce začalo pálit, opouštěli jsme *Forum*, abychom se naobědvali a odpočinuli, valil se na *Forum* průvod turistů po *via Sacra* od *Kolosea*. U *Kolosea* byla hlava na hlavě a fronta u pokladny byla dlouhá jak klasická požární hadice. Jestli je požitkem pro turistu spánek, myslím, že by to měl levnější doma.

Konečně *Maxentiova basilika* je otevřená pro návštěvníky. Jsme v Římě po čtvrté a vesměs byla za drátěným plotem a přístupná jen pohledům. Tahle kolosální stavba byla postavena na začátku 4. století n. l. a byla opulentním veledílem císaře Maxentia v čase, kdy byl úpadek Impéria na cestě. 150 let se různí císařové i generálové, a pak i biskupové, snažili o záchranu Říma, ale neodolali náporu Vandalů, Gótů a dalších barbarů. Východní část ovšem fungovala ještě dalších 1000 let, než Konstantinopolis padl Turkům a dnes je to Istanbul. *Maxentiova bazilika* měla ale značně neblahý osud v rukou křesťanů: v roce 1142 papež Inocenc nechal pobrat sloupy baziliky pro svůj oblíbený chrám *Santa Maria in Trastevere*. Sloupy nevypadaly, že jsou důležité. Jejich nepřítomnost se projevila ovšem během silného zemětřesení ve 14. století. Bez podpěrných sloupů se zřítily klenby a kusy betonového zdiva byly pak použity na další středověké stavby. Dnes ční do vzduchu mohutné zdi a betonová střecha hlavního výklenku pro oltář. Zdi jsou podepřeny ocelovými svorníky, což dává kyselý pocit nevhodnosti.

Pozorný poutník po chrámech ranného křesťanství si všimne, že mramorové i žulové sloupy jsou různých velikostí i barev, podle klasické české věty 'každý pes jiná ves'. Stavitelé křesťanských kostelů v ranném středověku sice neznali slovo 'recyklování', ale znali jeho obsah. Sloupy byly v pohanských chrámech, v obchodních střediscích (jako *Porticus Octaviae*) i v opuštěných soukromých domech. Půvabný kostel *San Giorgio in Velabro* ze 6. století má každý sloup úplně jiný - ale tam se ví, odkud jsou. *San Giorgio* je zcela vybaven z *Caracallových lázní*, stejně jako kus sv. *Petra*. Není divu, že se tamní klenby také zhroutily při stejném zemětřesení, které povalilo *Maxentiovu baziliku*.

Za plotem, který odděloval *Forum* od náměstí *Kolosea* jsme si všimli osmnácti nádherných sloupů, které tam dříve nebyly. Když jsem zaostřil dalekohled, nabyli jsme silného dojmu, že tyto asi osmimetrové sloupy s korintskými hlavicemi jedna jako druhá, jsou zhotovené z umělé hmoty. Raději jsme se nedrali blíže, abychom si to ověřili. Popravdě je lepší jisté dojmy zaspat nebo o nich vůbec nevědět.

Zítřejší se půjdeme podívat na nově otevřený oltář míru *Ara Pacis Augustae*. Po 15 letech sporů, hádek a intelektuálního nactiutrhání byl konečně otevřen návštěvníkům.

Zdravím a přeji hezký den

Ross Firla - Řím

Royal
Travel

1470 Hurontario St. Suite 101
Mississauga, Ontario L5G 3H4

Prodej letenek do Prahy a dalších evropských měst

Podzimní Seat Sale do 15. září!

Volejte Stáňu

905/274-2597

1-800-577-5917

Fax: 905/274-2599

E-mail:

royaltravel@on.aibn.com

www.royal-travel.net

Tico # 1480987

FALL/ WINTER SALE to EUROPE by Czech Airlines

Bratislava - Kosice - Brno - Ostrava

from \$599.00 Plus tax: Bratislava \$259.00
Kosice \$259.00
Brno \$214.00
Ostrava \$229.00

Departure has to be made between: October 11 - December 10, 2007

Sale ends September 15, 2007

VIENNA by Austrian Airlines

from \$605.00 Plus tax: \$221.00

Departure has to be made between:
September 13 - December 13, 2007

Sale ends September 25, 2007

Cheap flights to VIENNA
with Air Transat

from \$399.00 Plus tax: \$233.00

Last travel date: October 22, 2007 (from Vienna)

Plus more destinations on sale.

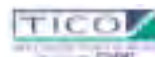
call our team of professionals:

Blanka Agnes Margaret Renata Mary

NitraTravel INC.
Inspired Travel Solutions

662 Queen Street West
Toronto ON M6J 1E5
fax:(416) 504 8186
email: nitratravel@gmail.com

(416) 504 3800
or
1-800-825-7577

Povídka: Život je změna

Architekt Kopáček vyšel z úřadu na ulici, v níž se právě prodlužovaly stíny mrakodrapů. Den byl pěkný, pozdní jaro a nálada pana architekta nemohla být lepší. Firma, jejíž byl spoludávatelem, právě s úspěchem dokončila zajímavý projekt, který v průběhu přípravy byl zmíněn i v jedné z dvou hlavních místních novin.

Cestou k zaparkovanému automobilu si připomínal, jak projekt vlastně už od počátku neměl větších zádrhelů. A vůbec, že vlastně si nemá na co stěžovat. Poslední pravidelná návštěva u lékaře měla potěšující výsledek, na svůj věk těšil se dobrému zdraví. Dům, který před osmi lety nechal si podle vlastního návrhu postavit, za tu dobu vzrostl značně v ceně.

Ano, kdyby se dokonce i začal usmívat jako mešuge, měl by k tomu vlastně důvod, pomyslel si.

Nasedl do vozu, který během dvou let, kdy jej vlastnil, neměl jedinou poruchu. A pokud jde o spotřebu, s tou si on nemusí příliš lámat hlavu. Daří se mu tak, že kvůli nějakému desetníkovi za litr navíc, si nemusí věru kazit náladu.

Ujížděl k domovu, paprsky slunce se odrážely od naleštěné kapoty. V radiu pustil si magnetofonový pásek se svým oblíbeným Sibeliiem. V tak příjemném rozpoložení by si v dřívější době, kdy ještě kouřil, s chutí zapálil cigaretu. Oj, jak se dokázal oprostít od toho škodlivého zvyku, že ho ani takováhle připomínka nerozteskní!

A tu shledal, co všechno se může udát v jediné vteřině! Z vedlejší ulice bez zastavení vyjel osobní vůz tak, že ani duchapřítomnost architekta ani dokonalé brzdy jeho vozu nemohly zabránit kontaktu obou vozidel.

Pan architekt vystoupil, hledě na smutné dílo a očekával, že stejně čile vystoupí i viník nehody.

A skutečně, zvolna vystoupil hromotluk v umolousané bundě s oranžovým nápisem *World Is Shit*. Horší už to být nemohlo, pomyslel si architekt Kopáček a pohledem plným znechucení poměřil hromotluka.

„What did you do, asshole?“ tázal se zřejmý provinilec, kterého pan architekt okamžitě odhadl na člověka s nímž není radno cokoli do činění. Leč osmělil se a co nejkřiklavějším hlasem pravil, že vina je zcela jasná a sice jeho, majitele bundy s nápisem. Současně přehlédl škodu na obou vozidlech a shledal jí nepřilíš značnou.

Hromotluk, zřejmě žádný milovník hovorů s policií se zklidnil, když k oběma řidičům přistoupil pán vypadající jako úředník a pravil, že milerád dosvědčí nevinu pana architekta. Pak už došlo k celkem rychlé výměně dokladů. Ty hromotlukovy diametrálně se odlišovaly usmoleností od těch, které architekt Kopáček vyjmul z plastického pouzdra. Do malého zápisníku, který nosil stále při sobě, pro případ náhlého nápadu, zapsal si vše potřebné, včetně jména, adresy a telefonního čísla ochotného svědka.

Oba vozy byly pojízdné a tak řidiči nasedli a pokračovali v cestě.

Dobrá nálada pana architekta vzala za své. Vypnul radio, v jeho smyslech Sibelie vystřídala myšlenka na to, jak nejrýchleji dát škodu do pořádku. Naštěstí o vině nebudě třeba se s pojišťovnou, díky tomu ochotnému pánovi, dohadovat.

Než dojel domů, jeho rozladěnost se nepatrně zmírnila. „Ale, nepůsobíš zrovna spokojeně,“ vítala ho paní Dagmar a pohlédla na něj zkoumavým zrakem. „Copak?“

Pan architekt odložil sako, přezul se do trepek a šel do obývacího pokoje. Napadlo ho, že před léty by v takové situaci otevřel sekretář a nalil si slušnou dávku koňaku nebo skotské. Teď se než posadil do jedné z klubovek k prázdnému stolu.

„Inu, myslím,“ pravil, „že na mém místě bys taky nejasala.“ „Oh, a co by mě jako potkalo ... být na tvém místě?“ řekla choť a její tón pana architekta znepokojil.

„Měla bys karambol. Havárku. Nezaviněnou,“ sdělil. „Cože? To jako znamená, žeš měl bouračku? Dneska?“ ptala se paní Kopáčková přísně.

„Přesně. Před chvílí. Takový halama, řízek aspoň stopadesátikilový mi vjel do cesty.“

„Ale - vjel ti do cesty! A to naše skvělé auto, jak o něm říkáš, to nemá brzdy?“ tázala se zcela zbytečně choť pana architekta. „To sis to asi sypal nějak moc rychle, ne?“

„No právě, že nikoli. Ale on nedal přednost, hňup.“

„Á - nadávky místo kloudných argumentů a vysvětlení,“ pravila ona a pan manžel zaslechl v jejím hlase značnou dávku jízlivosti. „Ani mě to moc nepřekvapuje, jezdíval jsi sice vždycky bídne, ale líp než dnes,“ sdělovala.

„Mohu ti dát telefon na svědka, sám se mi nabídl, můžeš mu zatelefonovat a optat se jak to bylo,“ pravil pan architekt a měl pocit, že tato informace ženu uklidní. Leč neodhadl situaci správně.

„Fí - to může být kdejaký chlápek, kterému jsi dal pár dolarů pro případ, abys mohl přede mnou zatajit jak to skutečně bylo! A to ani nechci vidět tu škodu!“

„Nestojí valně za řeč,“ pravil architekt mírně.

„Podle tebe - copak ty rozumíš autům? Jak to můžeš vědět?“

A tu on už neřikal nic. Dostal náhle strašlivou chuť na kapku něčeho ostrého. Ale v pěkném domě už po léta nebylo nic než nealkoholické pivo. Nakonec byl rád, když žena s pohrdavým úšklebkem sdělila, že jede na pravidelnou partii kanasty. Bouchly dveře, ale dům, který byl před lety vystavěn dle návrhu páně architekta, se ani nezachvěl.

Autor návrhu se šálkem kávy odebral se do pokoje, kde zapnul televizor a usedl na pohodlnou sofou před něj.

Tiskl jedno tlačítko dálkového ovládače za druhým. „To je docista k posrání!“ šeptal, hledě na jednu mizernější,

doslova debilnější reklamu za druhou, jež objevovaly se na obrazovce. Pak se ale na ní zjevila scéna z jakéhosi už běžícího filmu.

Nádherná místnost, společnost, světla lustrů odrážející se na sklenkách se šampaňským a vybranými víny! Spokojené úsměvy hostů, pohoda, halas a perlivý smích krásných dam.

A tu pan architekt ocitl se o dvacet let zpět, což lidská paměť, pokud nepostižena nemocí nebo senilitou, umožňuje.

Pan architekt stále hleděl na obrazovku, ale jeho mysl chvátala proti toku času, až se zastavila u toho dne, kdy v podniku, kde byl zaměstnán nedlouho po usazení se v tomto městě jako řadový architekt, konala se asi deset dní před Štědrým dnem vánoční párty.

Hojnost lahodných drobností k snědku (ač to nebyly obložené chlebičky, který má stále tak rád), ale bohatá zásoba vín a hlavně whisky irské i skotské, vermouthu, ginu, vodky. Ve výborné náladě dal se do řeči s kolegou, který mu vlastně ani nebyl moc sympatický. Ale, došla řeč na jazz. A tu ten člověk zmínil se o Oskaru Petersonovi a pak už oba kolegové vyměňovali si nadšené poznatky a vzdávali chválu tomuto skvělému muzikantovi.

Pan architekt nebyl jen vyznavačem vážné hudby, ale i jazzu.

A štědrá dodávka skvělých alkoholů jen umocňovala vzájemné porozumění obou kolegů.

Nic ale netrvalo věčně a když odpoledne začalo se blížit k večeru, pan architekt Kopáček jako jeden z posledních opustil prostory projekčních kanceláří. Krokem více nejistým nežli jistým dopotácel se k automobilu, prvnímu, zakoupenému z druhé ruky pár měsíců po změně domova.

Nastartoval, zapnul radio a málem se hlasitě zaradoval! Do prostoru vozu linula se nádherná interpretace skladby *Night and Day*, hrané právě ... triem Oscara Petersona!

Architekt Kopáček bezděky si v rytmu skladby podupával levou nohou. Začalo sněžit a na vozovku, na níž ještě byla vrstva sněhu z předchozí nadílky, jen uhlazená stroji města, sypaly se nové vločky, veliké jako poštovní známky (příměr vzaty z B. Hrabala bez jeho vědomí).

Kdyby měl dobrý hlas, nejráději by skladbu doprovodil. Jeho nálada byla skvělá, nevěnoval pozornost

tachometru a šel ke křižovatce před viaduktem a před sebou spatřil zadek jakési dodávky. Nepohyboval se stejně jako vůz pana architekta. Naopak. Nepohyboval se vůbec. A on ještě přes korbu toho vozidla stačil zahlédnout červené světlo semaforu. Pak už se mu jen zdálo, že po sešlápnutí brdy jeho chevrolet pokračuje stále stejnou rychlostí, místo aby se zastavil. Rána a úlek. Pan architekt vystoupil, stejně jako řidič jím napadeného vozidla.

„Well, I don't see any damage on my vehicle. And if you want, we can repair yours for a reasonable cost,“ pravil majitel robustní dodávky a podal panu architektovi navštívenku. Ten četl: *Peter's Auto Shop*.

Majitel podniku pokynul panu architektovi, nastoupil do svého nepoškozeného vozidla a pokračoval ve své cestě.

Nasedl i pan architekt. Zasmál se a pomyslel si: „No není to náhoda? Naboural jsem chlapíka, který mi škodu opravil!“

Nikterak nedeprimován rozjel se k domovu, neboť si připomněl pořekadlo, že nikdy není tak špatně, aby nemohlo být hůř.

„Drahuško, přivezl jsem ti jiné auto!“ halasil vcházeje domů poněkud nejistým krokem.

„Jaké nové auto?“ divila se paní Kopáčková.

„Poď se, podívat!“ pravil. Oblékla plášť, neboť stále padal sníh, a vyšla před malý domek, který si pronajímali.

„Sem, tady, zepředu se podívej, nevypadá to jako člověk?“ tázal se pobaveně pan architekt, podřepávaje před svým automobilem. „Ta světla - oči .. a ta pohnutá kapota - není to jako švihácky nasazená čepice?“

Paní Kopáčková, paní Dagmar, ani neuposlechla jeho vyzvy, jen s chodníku pohlédla na pochroumaný předek vozidla a řekla hlasem žen, které do svatosti nemají daleko: „No, hlavně, že se ti nic nestalo, Jaroušku!“ A vrátila se do baráčku.

Pan architekt lačně dopil kávu a pak přepnul televizní kanál. Objevila se puma, ženoucí se za antilopou.

„Oh! Ten život, ta záhada, kterou léty spějeme k jejímu konci,“ zašeptal tiše. „Uf , já blbec, že jsem se tak rozhodnul, že mám tak silnou vůli - teď tady mít alespoň trochu sherry...“ pomyslel si, pociťuje zklamání a lítost, že tomu tak není.

Vladimír Cícha-Vancouver

Gambrinus extraliga

4.KOLO: Žižkov-Sparta Praha 1:4 (0:1), Olomouc-Most 2:2 (1:0), Slavia-Brno 1:0 (0:0), Jablonec-České Budějovice 1:0 (0:0), Plzeň-Bohemians Praha 2:0 (0:0), Mladá Boleslav-Kladno 2:1 (0:0), Teplice-Liberec 2:0 (1:0), Zlín-Ostrava 2:2 (1:0)

5.KOLO: Ostrava-Plzeň 2:0 (1:0), Liberec-Zlín 0:1 (0:0), Kladno-Jablonec 1:1 (1:1), České Budějovice-Mladá Boleslav 2:2 (1:1), Most-Slavia 2:3 (1:2), Brno-Teplice odloženo pro úmrtí trenéra Marečka, Sparta-Olomouc 1:0 (0:0), Bohemians-Žižkov 2:2 (0:2).

Tabulka

1. Slavia	5	5	0	0	9:3	15
2. Ostrava	5	4	1	0	14:5	13
3. Sparta	5	4	1	0	8:2	13
4. Teplice	4	4	0	0	8:2	12
5. Zlín	5	2	2	1	5:4	8
6. Plzeň	5	2	2	1	4:3	8
7. Boleslav	5	1	2	2	5:6	5
8. Jablonec	5	1	2	2	3:4	5
9. Olomouc	5	1	2	2	3:5	5
10. Budějovice	5	1	1	3	5:6	4
11. Brno	4	1	1	2	4:5	4
12. Žižkov	5	1	1	3	9:13	4
13. Kladno	5	1	1	3	5:9	4
14. Bohemians	5	0	3	2	2:6	3
15. Most	5	0	2	3	9:14	2
16. Liberec	5	0	1	4	1:7	1

Slovenská liga Corgoň

7.KOLO: FC Senec-Zl.Moravce 1:1 (0:1), Spartak Trnava FK ZTS Dubnica 1:1 (1:0), Banská Bystrica-Žilina 1:3 (0:2), Košice-Slovan 3:0 (1:0), Ružomberok-Trenčín 4:1 (0:0), Nitra-Artmedia 1:0 (0:0)

8.KOLO: Ružomberok-Košice 1:0 (0:0), Slovan-Nitra 2:1 (1:1), Žilina-Senec 2:0 (0:0), Zl.Moravce-Trnava 0:0, Artmedia-Banská Bystrica 6:3 (3:1), Trenčín-Dubnica 2:2 (0:0).

Tabulka

1. Žilina	8	6	1	1	19:7	19
2. Nitra	8	6	1	1	11:4	19
3. Artmedia	8	5	1	2	19:8	16
4. Ružomberok	8	5	1	2	12:7	16
5. Trnava	8	4	2	2	14:8	14
6. Zl. Moravce	8	3	2	3	7:14	11
7. Košice	8	2	3	3	7:8	9
8. Slovan	8	3	0	5	11:13	9
9. Dubnica	8	1	5	2	6:10	8
10. Bystrica	8	2	0	6	11:15	6
11. Trenčín	8	1	1	6	9:24	4
12. Senec	8	0	3	5	4:12	3

Na Slovensku začal hokej

1. kolo: Lipt. Mikuláš - Žilina 1:3, Poprad - Nitra 2:1 po sam.naj., Zvolen - Skalica 4:3, Martin - Slovan 6:3, Trenčín - Kežmarok 5:4 po sam.naj., Košice - Slovensko 20 3:1

2. kolo: Žilina - Košice 3:3 po sam.naj., Kežmarok - Slovensko 20 7:1, Slovan - Trenčín 1:2 po predl., Skalica - Martin 4:1, Nitra - Zvolen 2:5, Lipt. Mikuláš - Poprad 1:4. Kuriozitou je, že mimo soutěže hraje reprezentace do 20 let.

863 Bloor St. W.
Toronto, Ont.
(416) 533-0080

281 Danforth Ave.
Toronto, Ont.
(416) 466-0330

Naše internetové stránky Satellite 1-416

Výběr z článků v našich novinách.
Aktuální vždy v den vyjítí novin.

www.satellite1-416.com

www.zpravy.ca

www.zpravy.org

Kvalifikace ME

Body přes trápení neztratili, přišli o Kollera SAN MARINO-ČESKO 0:3

Serravalle-právo/Jan Procházka-Upachtěně klopýtali k výhře 3:0. Trápili se. Dobyli tři povinné body. Ale spíše jen trpké úsměvy na tvářích fotbalistů vyloučilo vítězství v Serravalle nad San Marinem, snad nejslabším evropským týmem, v kvalifikaci kontinentálního šampionátu. Nežásali, ač lámali historická maxima a bourali kanonýrské hranice - brankář Petr Čech vychytal rekordní 24. nulu v reprezentační kariéře. Jan Koller se v závěru popadesáté trefil v národním týmu, ale ve středu si s Iry nezahraje. Nepříjemná ztráta pro zřejmě klíčový středeční duel.

Hloupě fauloval a dostal žlutou kartu, která ho posílá ze hry. A nejen to, sebevědomí si po sérii minulých nezdarů rozhodně hráči nezvedli. Na Iry by sobotní výkon těžko stačil!

Ve 32. minutě páčil Kulič špatně, ale vedle mířící střelu vyrazil A. J. Simoncini do vzduchu před dobíhajícího Rosického, kterému nezbylo nic jiného než poslat míč pro něj nezvykle hlavou do sítě.

Po pauze mohlo být zle, Selva si pohlávil pro změnu s Rozehnalem. Báječně uvolnil Maraniho, ale ten bezhlavě páčil mimo. „Ukopl si to, byla to ale určitě jejich největší šance,“ líčil brankář Petr Čech. Měl více práce, než čekal. A také viděl Kollerův zkrat: po zbytečném faulu útočník inkasoval žlutou kartu a stopku na Iry.

Vyloučení přece jen srazilo houževnaté domácí. Přišel i toužebně očekávaný druhý gól. Jankulovskí využil špatného postavení brankáře a z přímého kopu páčil při zemi k tyči. Střídající Vlček se pak v dobré pozici neprosadil, ale v nastavení se přece jen dočkal Jan Koller. „Ale radost z něj nemám,“ mizel našťvaně v maličké budově se šatnami.

Branky: 32. Rosický, 75. Jankulovskí, 90.+3. Koller. Rozhodčí Filipovič (Srbsko).

Premiéra na Tehelnom poli nevyšla

Slovensko - Írsko 2:2 (1:1)

Po prvý raz pod vedením trénera Jána Kociana sa slovenská futbalová reprezentácia predstavila na bratislavskom Tehelnom poli. Premiéra nedopadla šťastne.

Po remíze s Írskom sú postupové šance jeho tímu takmer nulové, hoci krkolomná teória ešte pripúšťa aj postup z druhého miesta.

Kocian mal po zápase rozpačité pocity. „Nepredstavovali sme si, že už po tomto zápase nebudeme mať o čo hrať. Remíza nám vôbec nepomohla. Na udržanie si postupovej šance sme potrebovali proti Írom a Walesu šesť bodov. Tie už nezískame. Preto som z výsledku sklamaný.“

Túto kvalifikáciu by už nezachránil ani renomovanejší tréner. Kocian ju považuje za stratenú a viac sa pozerá do budúcnosti.

„Budujeme mužstvo, ktoré má perspektívu a môže hrať pokoje päť rokov. Je to schopná, učenívážna generácia hráčov. Ak dostanú dôveru, majú budúcnosť pred sebou. Tomuto mužstvu treba dať čas a dôveru,“ zdôraznil reprezentačný kouč.

Slováci dvakrát v zápase prehrávali, ale zakaždým dokázali odpovedať. To Kociana potešilo.

„Chceli hrať aj za nepriaznivého stavu. Bojovali o výsledok. Je to vývojiaschopný tím.“

V sobotu chýbali zo stabilných hráčov Martin Škrteľ, Dušan Švento a kapitán Róbert Vittek. Kocian výrazne omladzuje, čo bol jeden z jeho cieľov po nástupe k mužstvu.

Výsledky sa, žiaľ, ešte nedostávajú. Hráči musia pravidelne hrať v domácich i zahraničných kluboch. Získavať sebavedomie, pohodu a plusy prenášať aj do reprezentácie.

„Ak chceme byť úspešní, musíme sa naučiť vyhŕavať aj ťažké zápasy.“ Sobotňajší nebol z kategórie ľahkých, no dal sa vyhŕať.

Celkom spokojný nebol ani írsky tréner Steve Staunton. „V kabíne vládla po stretnutí pochmúrna nálada. Mali sme zvíťaziť. Teraz musíme zdolať Čechov, ak chceme ešte bojovať o postup na šampionát.“

Staunton, ktorý hral proti Slovanu na Tehelnom poli pred štrnástimi rokmi v drese Aston Villa, nevyľúčil pred duelom v Prahe zmeny v zostave. „Musíme sa dostať cez toto sklamanie a do stredy niečo vymyslieť.“

Góly: 37. Klimpl, 90.+ Čech - 7. Ireland, 57. Doyle. Žlté karty: Krajčík, Ďurica. Rozhodoval: Talian Farina, 12360 divákov

Tabulka

1. Nemecko	8	7	1	0	31:4	22
2. Česko	8	5	2	1	18:4	17
3. Írsko	8	4	2	2	14:10	14
4. Slovensko	8	3	1	4	18:15	10
5. Wales	7	2	1	4	8:11	7
6. Cyprus	7	2	1	4	10:16	7
7. San Maríno	8	0	0	8	1:40	0

Z fotbalového nebe tleskal i František Plánička

Slávie konečně v Lize mistrů!

Připomeňme si jen 12. květen 2007 18 hodin 30 minut. Po poločase vede Most nad Boleslaví 1:0. Sparta si jistí titul v Olomouci, Liberec vede nad Teplicemi a Slavia prohrává se Zlínem 0:1. V kuloárech se špekuluje o tom, že je to poslední zápas trenéra Jarolíma, který měl tak dobrou výchozí pozici pro jarní část soutěže. Jen zážrak by mohl pomoci Slavii do Poháru UEFA. O Lize mistrů nemluví ani ten největší pošetilec. Trenér Jarolím vytahuje z rukávu poslední trumpť: na hřiště přichází mladíček Kalivoda. Dvěma brankami otáčí v závěru skóre. Slavia vítězí 2:1. Boleslav vyrovnává v Mostu na 1:1 a najednou je tu i teoretická možnost dostat se nejen do Poháru UEFA, ale v případě vítězství v Budějovicích a prohry Liberce v Boleslavii do předkola ligy mistrů. Tato teorie se následující pondělí stává skutečností. Do Ligy mistrů je však ještě daleko, ale o tom již náš pražský zpravodaj Jaroslav Kirchner:

Sen slávistických generací se naplnil. Konečně a až na šestý pokus! Zdá se to být neuvěřitelné, ale fotbalisté Slávie Praha jsou v letošním ročníku Ligy mistrů. Od roku 1996, kdy v novodobých dějinách samostatného českého fotbalu získali svůj jediný mistrovský titul, o to usilovali už poštěstě. Nejbliže od brány této milionářské soutěže stáli v roce 2000, kdy se jim v jejím třetím kvalifikačním předkole podařilo v Doněcku zvítězit na Šacht'orem 1:0. Ale v poslední minutě pražské odvety za bezbrankového stavu dostali zbytečný gól a po prodloužení prohráli 0:2... Ve zbývajících případech se jejich přemožitelé staly týmy Grasshoppers Curych, Panathinaikos Atény, Celta Vigo i Anderlecht Brusel.

Letos stály v cestě Slávii ve druhém předkole MŠK Žilina a ve třetím Ajax Amsterdam. Teprve potom, co slovenského mistra po dvou bezgólových remízách udolala až na penalty, mohla začít myslet na slavný Ajax. A už v Amsterdamu sehrála neskutečnou partii. Už sedmatřicetiletý brankář Martin Vaniak, který před sezónou do Slávie přestoupil z Mostu, vychytal, co se dalo. Včetně pokutového kopu Huntelaara! A naopak Dušan Kalivoda proměněnou penaltou Slávii postrčil k senzačnímu vítězství 1:0. Ovšem vyhráno ještě zdaleka nebylo, zejména vzpomínka na Šacht'or Doněck dostatečně varovala.

Strahovský stadión už týden před utkání je beznadějně vyprodaný a sedmnáct tisíc diváků dlouho krotí své vášně. Tím spíše, když už ve 14. minutě ze hřiště odkulhá veterán Vladimír Šmicer, který v létě přišel Slávii posílit z Girondins Bordeaux, ale už poněkoličká se zranil... Avšak režii do svých rukou plně přebírají jiné opory. Stanislav Vlček a znovu Martin Vaniak. Jednatřicetiletý Vlček je sice renomévaný kanonýr, ale rovněž velký spalovač šancí! Fanoušci Slávie ho milují, ale zároveň jim stávají vlasy hrůzou na hlavě, když Vlčáka, jak Standovi říkají, vidí před soupeřovou branou. Potřebuje čtyři nebo pět čistých šancí, aby dal jeden gól... Ovšem nebýt Vlčka, Slávie by bývala nepostoupila ani přes Žilinu, protože právě on se při penaltovém rozstřelu postaral o rozhodující trefu.

A tentokrát favorizovaný Ajax uzemňuje dvěma krásnými góly. Nejprve ve 24. minutě otevírá skóre z pohotovité otočky. Ovšem o deset minut později vyrovnává Suarez a Slávie je opět pod velkým tlakem. Herním i psychickým! Zejména po změně stran nápor mnohonásobného nizozemského šampióna sílí. Ale ve slávistické brance znovu stejně jako v Amsterdamu čaruje Vaniak. Hlavně jeho reakce při hlavičkách Stama těsně k pravé tyči a Huntelaara na opačnou stranu jsou obdivuhodné. Z fotbalového nebe jim určitě tleská i legendární slávistický gólman první republiky František Plánička. A tři minuty před koncem přichází další velká chvíle Vlčka. Řídí se sám na brankáře Stekelenburga a uzavírá skóre na konečných 2:1! Přitom na oba góly mu přihřívá Francouz Mickael Tavares, který do Slávie zamířil z Tours FC.

Strahovský stadión šílí. Odvěkou rivalitu dvou nejslavnějších českých klubů a nesmiřitelných protivníků Sparty se Slávii vyjadřuje sborovým skákáním a skandováním: „Kdo neskáče, fandí Spartě - hop, hop, hop!“ Mimoходом v těchto chvílích na druhé straně Evropy v Londýně pražská Sparta prohrává s Arsenalem 0:3 a po domácí prohře 0:2 se už druhým rokem za sebou musí rozloučit s vidinou Ligy mistrů... Úvodní gól Arsenalu střílí český reprezentant a sparťanský odchovanec Tomáš Rosický. A hned po zápase jasnoviděcky prohlašuje: „Teď bych si přál, aby Arsenal hrál se Slávii.“ Už o den později mu to los v Monte Carlu vyplňuje a Slávii přiděluje do skupiny H Ligy mistrů právě Arsenal, FC Sevillu a Steaua Bukurešť.

Ale co říkají hrdinové ze Strahova? Stanislav Vlček: „Tohle byl jednoznačně největší zápas méj hráčské kariéry! Takovou radost jsem ve fotbale ještě nezažil. Jsem neskutečně šťastný, že mohu být u toho, na co čekaly celé generace slávistů!“ A Martin Vaniak: „Po sedmnácti letech odchycených v české lize jsem se vážně zamýšlel nad tím, jestli mám ještě zapotřebí si zahrávat se svým jménem v domácí soutěži a radši skončit s fotbalem v nějakém průměrném zahraničním klubu, kde bych nebyl tolik na očích. Avšak to, co zažívám ve Slávii, předčilo veškerá moje očekávání.“

Ale i velké ekonomické uspokojení prožívají fotbalisté v červenobílých dresech. Z přibližné částky sta miliónů českých korun, kterou Slávie získá za postup do Ligy mistrů, bude mezi hráče a realizační tým rozdělena, jak slíbilo vedení klubu, plná čtvrtina, tedy pětadvacet miliónů! A v dalších zápasech si pochopitelně klub i hráči mohou vydělat ještě více. Přičemž Slávie svou pouť mezi evropskou elitou začne ve středu 19. září na Strahově proti rumunskému mistru Steaua Bukurešť. Tím však současná slávistická euforie nekončí. V době, kdy vznikaly tyto řádky, Slávie v úvodních pěti ligových kolech neztratila jediný bod a vedla českou liguovou tabulku. A tak její fanoušci se po dlouhých letech zoufalého čekání už těší na dokončení stavby krásného a moderního stadiónu ve vršovickém Edenu, který bude otevřen na jaře příštího roku a kam Slávie Praha od padesátých let minulého století patří.

JAROSLAV KIRCHNER, Praha
